

കൊളമ്പസ്

(അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ കണ്ടറിഞ്ഞു. മഹാൻ.)

സി. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, എം. ആർ. ഏ. എസ്

പ്രകാശനം,

തോമസ് പോൾ ബി. എ.

സം. പ്രസിദ്ധീകരണശാല,

ബനന്തപുരം.

1916

കൊളംബസ്

അമേരിക്ക എന്ന നവീനഖണ്ഡം
കണ്ടറിഞ്ഞ മഹാൻ.

ഭൂശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ചു് ഇതുവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രകാശനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതു് കൊളംബസ് അമേരിക്ക കണ്ടറിഞ്ഞതാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു് ഏഷ്യാ, ആഫ്രിക്ക, യൂറോപ്പു് ഈ ഖണ്ഡങ്ങൾ മാത്രമേ അറിവിൽ പെട്ടിരുന്നുള്ളു്. യൂറോപ്പു്, ആഫ്രിക്ക ഇവ രണ്ടും സഹോദരികളായിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടുതോറും വലിപ്പമുള്ള ഒരു മഹാഖണ്ഡം കൂടി കൊളംബസ് മൂലം പരിഷ്കൃതജനങ്ങളുടെ അറിവിൽ പെടുന്നതിനിടയായി. അദ്ദേഹം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കഷ്ടതകൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദ്രയാത്രാവിവരണം, അദ്ദേഹത്തെ രാജാവു് ആദരിച്ച വിധം മുതലായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകഥയിൽ ചേർന്ന ഏല്പാ വിവരങ്ങളും അത്യന്തം രസാവഹങ്ങളും സാരമേറിയ അനേകം ഉൽകൃഷ്ടപാഠങ്ങൾ മനുഷ്യലോകത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവയും ആകുന്നു.

ആദ്യകാലം.

ക്രിസ്റ്റോഫർ കൊളംബസ് കൃസ്തുവർഷം ൧൪൯൩-നീടയ്ക്കു് ഇറ്റാലിയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള ഒരു വലിയ തുറമുഖസ്ഥലമായ ജിനോവായിൽ ജനിച്ചു. ഡാമിനിക്കൊ കൊളംബസ് എന്ന നെയ്തുക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു്. സുസ്ഥാനം എന്ന വധുവിന്റെ സീമന്തപുത്രൻ

ക്രിസ്റ്റഫർ കൊളംബസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു മൂന്നു നാജനമാരും ഒന്നൊത്തീയും കൂടി ഉണ്ടായി. നെയ്തുക്കാരുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനായി അവർ തന്നെ സ്ഥാപിച്ച ഒരു വിദ്യാശാലയിൽ ആയിരുന്നു കൊളംബസ് ആദ്യമായി പഠിച്ചത്. എഴുത്താനും വായിക്കാനും കണക്കുകൂട്ടാനും മറ്റും ഏറെക്കുറെ അഭ്യസിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം പേവിയാ സുകലകലായത്തിലോ മറ്റോ ചേർന്നു ലാറിൻഭാഷ കഠിനം വശമാക്കി.

പിന്നീട് കുറേക്കാലം ഈ ബാലൻ നെയ്തുപണിയിൽ പിതാവിനെ സഹായിക്കേണ്ടിവന്നു. ഒരു കപ്പൽക്കാരനാകണമെന്നു കുട്ടിക്കാലം മുതൽ കൊളംബസ് ആഗ്രഹിച്ചു. പിതാവിന്റെ വസതി തുറമുഖത്തുനിന്നു ഏറെ ദൂരെയല്ലായിരുന്നു. പലരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു പടക്കപ്പലുകളും കപ്പലുകളും തുറമുഖത്തു വരികയും പോകയും ചെയ്തിരുന്നതു് അയാൾ പരിവായി കണ്ടു.

കൊളംബസ് പതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ആദ്യമായി കടൽയാത്രചെയ്തു. അക്കാലത്തു മെഡിറ്ററേനിയൻകടലിൽ കള്ളന്മാരുടെ ഉപദ്രവം കലശലായിരുന്നു. അതിനാൽ പലപ്പോഴും കച്ചവടക്കപ്പലുകൾ കള്ളന്മാരുടെ ആക്രമണങ്ങൾക്കു് എതിരിടേണ്ടിവന്നു. കൊളംബസ് പല രാജ്യങ്ങൾ കണ്ടശേഷം കടൽപടസംബന്ധിച്ച യാത്രയിൽ പ്രവേശിച്ചു.

൧൪൭൦-ാം വർഷത്തിൽ കൊളംബസ്സിന്റെ പിതാവു് ജിനോവായിൽ നിന്നു് ഇരുപത്തൊന്നാമത്തെ ദൂരത്തുള്ള സാവോനാ എന്ന സ്ഥലത്തുപാപ്പുതുടങ്ങി. തന്റെ പുത്രന്മാർക്കു് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന എല്ലാ സഹായങ്ങളും അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം അവരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നു. ആ കാരണത്താൽ ക്രിസ്റ്റഫർ ആയിടയ്ക്കു കുറേക്കാലം പിതാവിനോടൊന്നിച്ചുതന്നെ പാത്തു. അ

കൊളംബസ്

ദ്രോഹത്തിനു ഇരുപത്തെട്ടു വയസ്സു തികഞ്ഞകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരും സഹോദരസഹോദരികളും അടങ്ങിയ ആ കുടുംബം ക്ഷേമാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. അന്നു് അദ്ദേഹം കപ്പൽയാത്രയിൽ വേണ്ടുവോളം പരിചയം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ചാരിതഃരച്യത്തിനു് അർഹനായിരുന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതിലും ഭൂപടങ്ങൾ വരയ്ക്കുന്നതിലും പ്രത്യേക തല്പര്യം അദ്ദേഹം ആ കാലത്തു പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ൧൪൭൪-ൽ കൊളംബസ് പോർട്ടുഗലിലേയ്ക്കുപോയി.

മുൻകാലങ്ങളിൽ കപ്പൽക്കാർ കടലിൽ കരകാണാത്ത ഭൂതത്തു കപ്പലോടിക്കാൻ പ്രായേണ വൈമുഖ്യം കാണിച്ചിരുന്നു. പകൽ സൂര്യനും രാത്രിയിൽ നക്ഷത്രങ്ങളും അവരെ നയിച്ചു പോന്നു. ഇവ കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറയുവോൾ വഴിയറിയാതെ അറാൻ ഭൂമിച്ചിരുന്നു. വടക്കുനോക്കി യന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചതാടു കൂടി കപ്പൽയാത്രക്കാർക്കു് തെക്കും വടക്കും നിർണ്ണയിക്കുന്നതു് ഒരു നിസ്സാരകാര്യമായിത്തീർന്നു. പകൽ കാർമ്മേഘത്താലും രാത്രി അന്ധകാരത്താലും ആവൃതമായിരുന്നാൽ തന്നെയും ഈ യന്ത്രംമൂലം വഴിയറിയാൻ കപ്പൽക്കാർക്കു സഹിക്കുന്നു.

യൂഡോക്ലസ് പ്രാചീനനാവികൻ ചെങ്കടലിൽ നിന്നു മഹാസമുദ്രങ്ങളിലേയ്ക്കും, ജിബ്രാൾട്ടർ കടലിടുക്കിലേയ്ക്കും, ഹാനോവുന്ന കാൽജീനിയക്കാൽ ജിബ്രാൾട്ടറിൽനിന്നു ആഫ്രിക്കയുടെ കരയോരത്തുകൂടി അറേബിയയുടെ രീരത്തിലേയ്ക്കും, യാത്രചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കഥകളുണ്ടെങ്കിലും അവ വിശ്വസനീയങ്ങളല്ലായിരുന്നു. പണ്ടുണ്ടായിരുന്നവർ ആഫ്രിക്കയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുപറ്റി മാത്രമെ ശരിയായി അറഞ്ഞിരുന്നാളു.

മുൻപു് പട്ടു്, റബ്ബറും, ജാതിക്ക, കരുമുളകു, റത്തം ഇത്യാദി സാധനങ്ങൾ ഇൻഡ്യ, സ്പെൻസുപീപുകൾ, ചൈനാ മു

തലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്നതു് ചെങ്കടൽ വഴിക്കും, ചെമ്പുനൂൽസമുദ്രമുഖം, ടാർട്ടറി ഈ വഴികളിൽ കൂടിയും ആയിരുന്നു. കുപ്പലുകൾ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ സഞ്ചാരസൗകര്യമുള്ള സമുദ്രനോക്കി ഈജിപ്തിലെ ഒരു തുറമുഖത്തുനിന്നു തിരിച്ചു് ഇൻഡ്യയിലെത്തി അടുത്തകാലത്തിൽ ആവിധമുള്ള അവസരത്തിൽ മടങ്ങിപ്പോവുക പതിവായിരുന്നു. അന്നു് അലക്സാൻഡ്രിയാപട്ടണം ഇൻഡ്യയിലെ സാമാനങ്ങൾ വിക്രയം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രധാനസ്ഥലമായിരുന്നു. അറബികൾ ഈജിപ്റ്റു് കീഴടക്കിയതിൽ പിന്നീടു് ചെങ്കടലിൽ കൂടിയുള്ള രാഗി സാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കാതെയായി.

അനന്തരം ഏഷ്യയിലെ വാണിജ്യവകാശം ഇറാഖിക്കാർക്കു ലഭിച്ചു. അവർക്കു കരിക്കടലിലും കാൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലും ചില വിക്രയസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നു് അവർ ചരക്കുകളെയു യൂറോപ്പു മുഴുവൻ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഈ വാണിജ്യങ്ങളുടെ ഫലമായി വെനിസ്, ജിനോവാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ ധനേശപത്ത്ങ്ങൾക്കൊണ്ടു് ശക്തിമത്തുക്കളായിത്തീർന്നു. അവിടത്തെ വണിക്കുകൾ കബേരന്മാരായി ഭവിച്ചുവെന്നുതന്നെ പറയണം. ചരക്കുകൾ കടൽ മാർഗ്ഗമായും കരമാർഗ്ഗമായും കൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു ചെലവു വളരെ രുദ്ധിച്ചു. ചെലവു കുറയ്ക്കാനും നല്ല ആദായമുള്ള ആ വ്യാപാരത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ലാഭത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനും മാറുരാജ്യക്കാർക്കും മോഹമുണ്ടായി. എങ്കിലും ഈ ആദായം മുഴുവൻ കുറക്കാലത്തേയ്ക്കു് യൂറോപ്പിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തെ ഒരു ചെറിയ രാജ്യമായ പോർട്ടുഗലിലെ നി.വാസി കൾ കൈക്കലാക്കിയിരുന്നു.

ആഫ്രിക്കയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തുകൂടി അറാബ്യാൻറിക് മഹാസമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു് അവിടെ അറിയപ്പെടാതെ

കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടറിയാൻ ഹനുവുറ്റം വാഷത്തിൽ പോർട്ടുഗീസ് രാജസിംഹാസനത്തെ പ്രാപിച്ചു ജാൺ ഒന്നാമൻ എന്താനും കപ്പലുകളയച്ചു. ഇതിൽ അല്പം അഭിച്ചുലിയുണ്ടായി. ഈ കപ്പലുകൾ നാൺ എന്ന കോടിയെച്ചാറി. അതിനപ്പുറം പോകാൻ അതിനു മുൻപേ ആരും ഉച്ചിച്ചിരുന്നില്ല. മുന്തറ മൈസ് ഓരത്തുള്ള ബായഡാർ എന്ന സ്ഥലത്തോടു് ആ കപ്പലുകൾ അടുത്തു അവിടെനിന്നു് അററു്ലാൻറിക് മഹാസമുദ്രത്തിലേയ്ക്കു തള്ളിനില്ക്കുന്ന കരിങ്കൽ കുന്നുകൾ കാണപ്പെട്ടു. തിരിച്ചുവരാൻ തരമാവില്ലെന്നുള്ള ശങ്കയാൽ അവിടെ ചെന്നെത്തുന്നതിനു് ആ കപ്പൽക്കാർ തെങ്ങിയില്ല.

പുതിയരാജ്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പോർട്ടുഗീസ് കാഷ്ഠ പൂർവാധികം പ്രോത്സാഹനം നൽകിയതു് ജാൺ ഒന്നാമന്റെ പുത്രനായ ഹെൻറി എന്ന രാജകുമാരനായിരുന്നു. ഈ കുമാരൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഹെൻറി നാലാമന്റെ സഹോദരിയുടെ പുത്രനായിരുന്നുവെന്നു ചരിത്രവായനക്കാർ ഓർമ്മപ്പെട്ടു. ആഹ്വാനിക്കെ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചു് ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു് ഒരു എളുപ്പവഴി കണ്ടുപിടിച്ചു് അവിടെത്തെ വാണിജ്യലാഭത്തെ അധീനമാക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. പല പല മഹോദ്യമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആലോചനകൾ അദ്ദേഹത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണു് പറയപ്പെടുന്നതു്.

ഹെൻറി രാജാവു് നാവികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഒരു മഹാപാശാല സ്ഥാപിച്ചു്, നാവികകാര്യത്തിൽ വിചക്ഷണന്മാരായ പലരേയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. ഭൂശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ചുള്ള പട്രങ്ങൾ വരയ്ക്കാനും മറ്റു് ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനും സമർത്ഥന്മാരായവരെ അദ്യോപകന്മാരാക്കി. നാവികകാര്യം സംബന്ധിച്ചു് ആ കാലത്തു പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സകലവിവരങ്ങളേ

യും അദ്ദേഹം സംയോജിപ്പിച്ചു; ഭൂപടങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വളരെ അഭിവൃദ്ധി വരുത്തി; വടക്കുനോക്കി യന്ത്രം നടപ്പിൽ വരുത്തി. അനന്തരം ബായഡോർ കോടിയെ ചുറ്റി കപ്പൽയാത്രകളുണ്ടായി; ൮൦൦ മൈസ് അകലത്തിൽ ഹെർഡ് കോടിവരെയുള്ള കടൽ കരയെ കണ്ടറിഞ്ഞു; അറാബ്ബിക് മഹാനാമുദ്രത്തിൽ അസോർദ്ദീപസമൂഹത്തിലും കപ്പലുകളുണ്ടുതു.

ഫെൻഡി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തിലെ മഹാകാഷ്ഠ നിവഹിക്കാതെ ഹർനെ-ൽ ഭൂവാസംവിട്ടു. എങ്കിലും വാസ്കോഡിഗാമാ, ഫെൻഡിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ അനുസരിച്ച് ഹർനെ-ൽ ഇൻഡ്യയിൽ എത്തി. പോർട്ടുഗീസ് കാർ പല നവീനരാജ്യങ്ങളും മറ്റും കണ്ടുപിടിച്ചതു പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മഹാതൂട്ടുതവും മഹനീയവും ആയ സാഗതിയായി പരിണമിച്ചു. ഒട്ടേറെ അപ്രസിദ്ധരാജ്യമായിരുന്ന പോർട്ടുഗലിന് ഇതുനിമിത്തം പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമുണ്ടായി.

കൊളംബസ്സിന്റെയുംകൂടി—ആഫ്രിക്കയെ ചുറ്റി കപ്പലോടിച്ചു ഇൻഡ്യയിലെത്താൻ ഫെൻഡിരാജകുമാരൻ ഒരു മാർഗ്ഗം അന്വേഷിച്ചു. എങ്കിലും കൊളംബസ്സിന്റെ അഭിപ്രായം വേറൊരുവിധമായിരുന്നു. ആഫ്രിക്കയെ ചുറ്റിയുള്ള ആ വക്രമാർഗ്ഗത്തെക്കാൾ എളുപ്പമായി ഒന്നു വേറേയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം കരുതി. അങ്ങനെ കരുതാൻ താഴെക്കാണുന്ന ഏതാനും ന്യായങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

൧. ഭൂമിയുടെ ആകൃതി—ഭൂമി ഉരുണ്ടുകയാൽ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി കടക്കാവുന്നതായിരിക്കണം.

൨. വിദ്യാന്മാരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ-സ്തോത്രനിൽനിന്നു കരോദിവസംകൊണ്ടു ഇൻഡ്യയിലെത്താമെന്നു പൂർവ്കാലത്തിൽ പ്രസിദ്ധനാരായ ഭൃശാസ്രുവിചക്ഷണന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

൩. സാംയാത്രികന്മാരുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ—കൊളംബസ് ഇൻഡ്യയെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏഷ്യ, കിഴക്കുവേളരെ ഭൂരം നീണ്ടുകിടക്കുന്നുവെന്നു മാക്കോപോളോ, ജാൺ മാൻഡവില്ലെ എന്നീ സഞ്ചാരികളുടെ യാത്രാവചരകളെ റിപ്പകളിൽനിന്നു് അദ്ദേഹം അനുമാിച്ചു. കൊത്തുപണികളുള്ള മരസാമാനങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുനിന്നു കടൽവഴി കരയ്ക്കുടിച്ചു കയറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി വിവരിച്ചിരുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമാനത്തെ സഹായിച്ചു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു് മിതമായ ഒരു ഭൂരം കപ്പലോടിക്കയറണമെന്നു് ഇൻഡ്യയിൽ ചെന്നുചേരാമെന്നു് അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി.

ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു് ഒരു പടിഞ്ഞാറൻവഴി അന്വേഷിക്കാൻ ൧൪൭൪ ൽ അദ്ദേഹം ഏതാനൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു് ഇറ്റാലിയിലെഭൂമിശാസ്ത്രവിശാരദനായിരുന്ന ടാസ്കാനല്ലിയുമായി നടത്തിവന്ന എഴുത്തുകത്തുകൾകൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ആലോചനയ്ക്കു പുണ്ണത സിദ്ധിക്കാൻ കരോക്കാലം കൂടി വേണ്ടിവന്നു.

കൊളംബസ് പോർട്ടുഗൽരാജ്യത്തു പോയതു്.

പോർട്ടുഗീസ്കാരുടെ പരിശ്രമശീലവും നാവികകായ്ക്കളിൽ പ്രവേശിച്ചു നവനവങ്ങളായ വിചരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവർക്കു് അവർ നൽകുന്ന പാരിതോഷികങ്ങളും മറ്റും ആയിരിക്കണം അദ്ദേഹത്തെ പോർട്ടുഗലിലേയ്ക്കു നയിച്ചതു്. പോ

ട്രീസുകാരിൽ പലരേയും അവരവർ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി നിയമിച്ചുപോന്നു. കൊളംബസ്സാകട്ടെ ൧൪൭൪-ാം വർഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുപത്തെട്ടാം വയസ്സിൽ ലിസ്ബൻ പട്ടണത്തിലെത്തി. അദ്ദേഹം ദീർഘകായനും ദൃഢശക്തനും ശക്തിമാനും സദ്ഗുണനും ഗുണവാനും ആയിരുന്നു. ദീർഘവൃത്താകാരമായി സുന്ദരമായ മുഖവും വക്ത്രനാസികയും ശ്യാമനേത്രങ്ങളും ശോണച്ഛായാ സംയുതമായ ചാരവണ്ണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗലക്ഷണ വിവരണത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുകഴയാവുന്നതല്ല. യേശുനും രണ്ടത്തോടുകൂടിത്തന്നെ വിഷമങ്ങളായ വിചാരങ്ങൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ നരബാധിച്ചു. മുപ്പതുവയസ്സായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുടി മുഴുവൻ നരച്ചുവെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊളംബസ്സിന്റെ ഭാഷണം പ്രിയവും പ്രസന്നവും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ചിലപ്പോളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്ന മുൻകോപത്തെ ക്ഷമകൊണ്ടു ജയിച്ച് ഉപചാരപൂർവ്വമായി പെരുമാറിയിരുന്നതു് ജനരഞ്ജനയ്ക്കു കാരണമായി ഭവിച്ചു.

കൊളംബസ് അതിസമർത്ഥനായ ഒരു കപ്പലോട്ടക്കാരനും നല്ല ഭൂശാസ്ത്രജ്ഞനും ആണെന്നു പോർട്ടുഗലിൽ പരക്കെ റിഞ്ഞു. ൧൪൭൪-ൽ അദ്ദേഹം ഐഡിലാൻസിലേയ്ക്കു കപ്പൽ യാത്രചെയ്തു. ആ ദ്വീപാ ഇംഗ്ലണ്ടിനോളം വിസ്താരമുള്ളതാണെന്നു് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അവിടെനിന്നു മടങ്ങിവന്നു് ഏറെക്കഴിയുംമുമ്പേ കൊളംബസ് ഉത്തമയായ ഡോണാഫിലിപ്പാ എന്ന തരുണിയുടെ പരിചയാസന്മാദിച്ചു. പിന്നീടു അവർ ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു് ഉചിതയായ ആ പത്നിയുടെ സഹകരണം അനന്തരകാലത്തിൽ അത്യാനന്ദപ്രദമായിത്തീർന്നു. ഫിലിപ്പാ റെറൻടി രാജാവിന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ നാവികകാര്യം വഹി

ച്ചിരുന്ന ഒരു മാന്യന്റെ പുത്രിയായിരുന്നു. വധുവരന്മാർ വധുവിന്റെ മാതൃഗൃഹത്തിൽതന്നെ കുറേക്കാലം പാർത്തു. ആ മാതാവകളെ, പരേതനായ ഭർത്താവിൽനിന്നു കപ്പലോട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ച ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന സകല വിവരങ്ങളും കൊളംബസ്സിനെ ധരിപ്പിക്കുകയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പല യാത്രാവിവരണങ്ങളും, ഭൂപടങ്ങളും മറ്റുപ്രമാണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പോർട്ടുഗീസ്കാർ നൂതനമായി കണ്ടറിഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു പരിചിതങ്ങളായി. ആയിടയ്ക്കു് അദ്ദേഹം ചിലപ്പോളെല്ലാം യുദ്ധയാത്രകളിൽ സംബന്ധിച്ചു് ഗിനിരാജ്യത്തിന്റെ രീതിങ്ങളിലേയ്ക്കു കപ്പലോടിച്ചിരുന്നു; കപ്പലോട്ടമില്ലാത്ത നമയങ്ങളിൽ നാവികപ്രമാണങ്ങളെഴുതി കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിച്ചു. മി.വ്യയത്തെ അദ്ദേഹം ദ്രുശമായി സ്വീകരിച്ചാണു് ഉപജീവിച്ചതു്. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൃദ്ധനായ പിതാവിന്റെ നിത്യവൃത്തിക്കും കനിഷ്ടസോദരന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ആയി അദ്ദേഹം ജിന്നോദ്ധായിലേക്കു പണം അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ദേഹം കുറേക്കാലം പോർട്ടുസാന്റെറാണെന്ന ദ്വീപത്തിൽ പാർത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു് അവിടെ പൈതൃകമായ കുറെ സ്വത്തുണ്ടായിരുന്നു. കൊളംബസ്സിന്റെ സീമന്തപുത്രൻ ഡീദഗാ ജനിച്ചതു അവിടെയേണു്.

കൊളംബസ് പോർട്ടുഗലിൽ എത്തിയ കാലത്തു് അവിടെത്തെ രാജാവു് ആൾഫുൻസോ ആയിരുന്നു. ആ രാജാവു് സമരഭ്രമംനിമിത്തം പുതിയ രാജ്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്ന വിഷയത്തിൽ താല്പ്യപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ ൧൪൮൧-ൽ രാജ്യഭാരമേററ ജാൺ രണ്ടാമൻ സ്വഭാവത്തിലും ആശയിലും ഫെൻടിയുടെ അനുഗാമിയായിരുന്നതു് കൊളംബസ്സിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെ ഫലപ്പെടുത്താൻ സൌകര്യം വരുത്തി. കൊളംബസ്, ഒരി

കുറേ രാജാവിനെ കാണുകയും ആഫ്റിക്കാ ചുറ്റും തെളുന്ന്ഡ്യാ
യിലേയ്ക്ക് ഒരേറ്റപ്പവഴി കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഏതാനും കപ്പലുകൾ
കളേയും കപ്പൽക്കാരേയും കൊടുക്കണമെന്നറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

രാജാവ് ഈ അഭിപ്രായം ഒരു വിദഗ്ദ്ധസംഘത്തി
ന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിപ്പിച്ചു. വെറും സങ്കല്പകല്പി
തമായ അഭിപ്രായത്തിനായി ഭൂവ്യയംചെയ്യരുതെന്നായിരുന്നു
ആ സംഘം ഉപദേശിച്ചത്.

കൊളംബസ്സിന്റെ ഉഴയം ശരിയാണോ എന്നു പരീ
ക്ഷിച്ചു നോക്കാൻ രഹസ്യമായിട്ടെങ്കിലും ഒരു കപ്പലയ
ച്ചാൽ കൊളംബസനു രാജാവിനു മോഹമുണ്ടായി. യാ
ത്രോദ്ദേശ്യം ഫലപ്പെടുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്ന
സകല വിവരങ്ങളും രാജാവ് കൊളംബസ്സിന്റെ പക്കൽ
നിന്നു് എഴുതിവാങ്ങിയ ശേഷം അതു് ഒരു കപ്പിത്താനെ
ഏർപ്പിച്ചു് അതിനെത്തന്നെ അവലംബിച്ചു അയാൾ യാ
ത്രചെയ്യണമെന്നു പ്രത്യേകം ആജ്ഞാപിച്ചയച്ചു. അയാൾ
പടിഞ്ഞാറോട്ടുതന്നെ അനേകംനാൾ തുടരെ കപ്പലോടിച്ചു
പോയി; അനന്തരം കൊടുങ്കാറ്റും, ഉന്നതങ്ങളും ഭയങ്കരങ്ങളും
ആയ തിരമാലകളും കണ്ടു പേടിച്ചു വിറച്ചു കൊളംബ
സ്സിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അപഹസിച്ച്കൊണ്ടു തിരിയെ
പോന്നു.

തന്നെ ചതിക്കാനുള്ള ഈ അയോഗ്യമായ കൃത്യനിമി
ത്തം കൊളംബസ്സ് മുഷിഞ്ഞതിനാൽ തന്റെ ഉദ്യമങ്ങളെ ന
വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുള്ള രാജാജ്ഞയെ അദ്ദേഹം
പിന്നീടു് കൈക്കൊണ്ടില്ല. ഇതിനു കുറെ മുൻപേ അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ഭാർയ്യ മരിച്ചു. ഇതുനിമിത്തം ചോട്ടുഗലിൽ കൊളംബ
സ്സിനുണ്ടായിരുന്ന കുടുംബബന്ധവും ഇല്ലാതായി. ൧൪൮൪-ാം
വർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്പെയിനിലേയ്ക്കു

പോകാനൊച്ച. ലിസ്ബനിൽ രാമസിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാരിൽ ചിലർക്കു കുറെ പണം കൊടുത്തുതീർക്കാനുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം സ്വെയിനിലേയ്ക്കു തിരിച്ചതു് ആരെയും അറിയിക്കാതെയായിരുന്നു. അന്നു കടംവിട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നതിനാൽ ഇഴവിധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നുവെന്നേയ്ക്കുള്ളൂ. അനന്തരകാലത്തിൽ അതു മുഴുവൻ ശരിയായി കൊടുത്തു തീർത്തവിവരംകൂടി ഇവിടെ പറയാതെ വിട്ടുകളയാവുന്നതല്ല.

കൊളമ്പസു് സ്വെയിനിൽ പോയതു്.

കൊളമ്പസിന്റെ ഭാർയ്യയുടെ ഒരു സഹോദരി സ്വെയിൻ രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള പാലോസിനടുത്തു ഹ്യൂൽ ഫാറ്റുന്ന ദേശത്തു ഭർതാവോടൊന്നിച്ചു രാമസിച്ചിരുന്നു. ആ സ്ത്രീയെ കണ്ടു് തന്റെ ഭാർയ്യയുടെ മരണംനിമിത്തം മാതാവില്ലാതായ കുട്ടിയെപ്പറ്റിപ്പിച്ചശേഷം വാസനാന്തരൂപമായനാവികവൃത്തി തുടരാനമെന്നുദ്ദേശിച്ചു് അദ്ദേഹം 'സ്വെയിനിലേയ്ക്കു യാത്രയായി. അസഹായനായിത്തീർന്ന ആ ധീരപുരുഷൻ കൈയിൽ കാശൊന്നുമില്ലാതെ കാൽനടയായിത്തന്നെ ലിസ്ബനിൽനിന്നു തിരിച്ചു. പാലോസിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ അവിടെനിന്നു വേറൊരിടത്തു മാറിത്താമസിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കേട്ടു. കഷ്ടം! അദ്ദേഹം അവിടെ എത്ര ചെച്ചാനുണ്ണം!! യാത്രതുടൻ. കുഞ്ഞിനെ ഇടയ്ക്കിടെ നടത്തിയും, തോളിലെടുത്തും ഓടിച്ചുവിശന്നു വിരൽത്തളൻ്റ് ൧൪൮൫-ജനുവരിമാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം ലാറാബിഡാ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു കന്യകാലയത്തിന്റെ ശിലാനിർമ്മിതമായ പടിവാതകുൽ അദ്ദേഹം ഇരുന്നു. കുട്ടിയെ മടിയിലിരുത്തി സമാധാനപ്പെടുത്തിയശേഷം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മണിയടിച്ചിട്ടു് കുറെ പച്ചവെള്ളവും, കുട്ടിക്കു് അല്പം വല്ല ആഹാരസാധനവും ലഭിക്കണമെന്നു യാചിച്ചു. പടിവാതൽ തുറ

നന്നോക്കിയ സന്യാസിമാർ കൊളംബസ്സിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമായ മുഖഭാവംകണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ കണ്ടതിനെ അറകത്തുകൊണ്ടുചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. സന്യാസിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മാച്ചിനാ എന്നൊരാൾ കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഈ വഴിപാടുകനിൽ പ്രത്യേകം കരുണ തോന്നി. അവർ തമ്മിൽ ഭിന്നമായ സംഭാഷണങ്ങൾ നടന്നു. അനന്തരം കൊളംബസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹജന്മങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ സന്യാസിയെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. സന്യാസിക്ക് അവ നന്നായി ബോധിച്ചു. അതു ഫലിക്കുന്നപക്ഷം വൻകടലിനപ്പുറത്തുള്ള ലക്ഷോപലക്ഷം ആളുകൾ കൃത്യം സന്യാസികളായിത്തീരാനിടയുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം ഉറപ്പ് ആ കാഴ്ചത്തിലും പ്രത്യേകശ്രദ്ധ വേണമെന്നു കൊളംബസിനോടപേക്ഷിച്ചു. ഇതു മുതൽ തന്റെ ഉദ്യമത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന മതവിഷയകമായ കാൽ ലാഭവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ പ്രധാനമായി കടന്നു കൂടി.

മാറ്റ് ഏപ്പാടുകൾചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതുവരെ കണ്ടതിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സന്യാസിമാർ ഏറ്റവും ഇതോടുകൂടി കട്ടിയേറിയവരായിരുന്ന മനോവ്യാകലത അല്ലെ ശമിച്ചു. അതിനാൽ തന്റെ നിശ്ചയത്തെ സ്സെയിൻഗവ മെന്ററിനെ ധരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് തരം കിട്ടി. ആദ്യം അദ്ദേഹം സെവില്ലെ നഗരത്തിലേയ്ക്കു പോയി; അവിടെ അദ്ദേഹം പുസ്തകങ്ങൾ വിക്രയംചെയ്തു കുറേക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനിടയിൽ ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ പരിചയം സമ്പാദിച്ചു. സ്സെയിനിലെ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനിയായിരുന്ന മേഡിനാസെലി എന്ന മഹാനായുള്ള സഖ്യം കൊളംബസിനാണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതു് ആ പണ്ഡിതന്മാരായിരിക്കണം. ആ പ്രഭുവിനു സ്സെയിൻരാജ്യത്തു കടൽകര സംബന്ധിച്ചു് ഒരു ഭൂവിഭാഗത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും അവിടെ

തുറമുഖങ്ങളും, കപ്പൽ കച്ചവടസ്ഥാപനങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞയെ വഹിക്കാൻ അനവധി ജനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൊളംബസ്സിനെ ആദരിച്ചു കൂടെതാമസിപ്പിക്കുകയും യാത്രയ്ക്കൊരു ഭരണിയ മൂന്നോ നാലോ ഹിപ്പലുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചെട്ടൈൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സുമാറി, ഗവൺമെൻറുചെയലവിലും മേൽനോട്ടത്തിലുമാണു് കപ്പൽയാത്രയ്ക്കൊരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു വിവരം ഇന്ദുബല്ലാരാജ്ഞിയെ ധരിപ്പിച്ചു. പ്രഭൃകൂടി ഈ വിഷയത്തിൽ സഹകരിക്കാമെന്നും രാജ്ഞിക്കൊഴുതിയിരുന്നു. രാജ്ഞിയുടെ മറുപടിയിൽ കൊളംബസിനെ രാജധാനിയിലേയ്ക്കുയക്കണമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

ഇന്ദുബല്ലാരാജ്ഞിയുടെ പിതൃഭാഗത്തെ ഒരു മുത്തശ്ശി ഇംഗ്ലീഷുകാരിയായിരുന്നതിനാൽ ആ വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിശിഷ്ടമായ ദേഹവർണ്ണവും തവിട്ടുനിറമായ തലമുടിയും നീലക്കണ്ണും ആ മഹതിക്കു് പാരമ്പര്യാവകാശപ്രകാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒത്തദേഹവും, ശരിയായ പൊക്കവും, അന്തസ്സും സരസത്വവും ഇടകലൻ പെരുമാറ്റവും, മറ്റും ആ രാജന്യവിലാസിനിയുടെ ഉത്തമലക്ഷണങ്ങളായി ജനങ്ങൾ ഗണിച്ചു. കാൽസാമന്ത്രിയും മനശ്ശക്തിയും വേണ്ടുവോളമുണ്ടായിരുന്ന രാജ്ഞി പല ആപത്തുകളിലും ഉൾപ്പെട്ടു വിജയിച്ചശേഷം ജനങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി കാസ്റ്റിൽ രാജനിംഹാസനത്തെ പ്രാപിച്ചു. ആറഗാൺ രാജ്യാധിപനായിരുന്ന ഹെൻഡിനാൻഡ് ആയിരുന്നു രാജ്ഞിയുടെ വരൻ. അദ്ദേഹം ബലിഷ്ഠനാ ഉത്സാഹിയും ഹൃദയമായിരുന്നു. ശിരസ്സു മിക്കവേറും കഷണിയിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫാലദേശം സാമാന്യം ഉയർന്നതായി തോന്നിച്ചു. നിബിഡമായി വളർന്നിരുന്ന പുരികങ്ങൾ

തലമുടിയേപ്പോലെ കപിലവണ്ണത്തോടു കൂടിയവയായിരുന്നു. ഒരു വിദഗ്ദ്ധരാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ രാജാവിനുമനപ്രൗഢിയിൽ അതിശയിച്ചു.

കൊളംബസ്സിന്റെ മനശ്ശുദ്ധി, നിഷ്ഠാപത്വം, ഉത്സാഹശീലം, സൽസഹായം മുതലായവ കണ്ടു് രാജാവിന്നു സന്തോഷം ജനിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി ആ അഭിപ്രായം ന്യായമായ അന്വേഷണത്തെ അർഹിക്കുന്നതാണെന്നു തോന്നുകയാൽ നിരൂപിച്ചു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യാൻ ഒരു കമ്മിറ്റി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. മതപുരോഹിതന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ അതിൽ പ്രധാനാംഗങ്ങളായിരുന്നു. നാവികകാർമ്മികളിൽപരിചയമുള്ള ചിലർ അവരെ സഹായിക്കാനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൊളംബസ്സിന്റെ അഭിപ്രായം ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ പുലമ്പലായി തോന്നിയതേയുള്ളു.

കൊളംബസിനു കുറിയായ ആശാഭംഗമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം കാർഡോവാ എന്ന സ്ഥലത്തെ നിരത്തുകളിൽകൂടി നടന്നുപോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ വിലവയ്ക്കുന്നവരായി വളരെ ചുരുക്കംപേരെ മാത്രമേ കണ്ടുള്ളു. ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഇടവിടാതെ ആക്ഷേപിച്ചു. കുട്ടികൾ അവരുടെ വിദ്വേഷം നേറിക്കിടന്നു ചുണ്ടി അദ്ദേഹം ഒരു ഭ്രാന്തനാണെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടു് പുറകേയോടി.

അവിടെ താമസിച്ച കാലത്തു് അദ്ദേഹം പടങ്ങളും മറ്റും എഴുതി വിറ്റു കൂറെ പണമുണ്ടാക്കി. ധനവിഷയത്തിൽ കൂറെ മോശപ്പെട്ടുപോയെങ്കിലും അന്തസ്സുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിലെ ബീട്രിക്സ് എൻട്രിക്കോസ് എന്ന സ്ത്രീ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹപാത്രമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ

രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ ഈ സ്രീയിലാണ് ജനിച്ചത്. ഫെർനാൻഡോ എന്ന പേരായ ആ പുത്രൻ ൧൪൮൭-ൽ ഭൂജാതനായി. ഈ സ്രീയെ അദ്ദേഹം മരണപതുന്തം വാത്സല്യബഹുമാനങ്ങളോടു കൂടിയായിരുന്നു ഉപചരിച്ചിരുന്നത്. ഫെർഡിനാൻഡിനേയും ഡീഗോയേയും യാതൊരു ഭേദവും കൂടാതെ അദ്ദേഹം സ്നേഹിച്ചു. മരണാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രമെഴുതിയത് ഈ ഫെർഡിനാൻഡാണ്. സ്പെയിനിലെ ആക്സ്ഫോർഡ് എന്ന പഠനപ്പെടുന്ന സലമാൻകാ സമസ്തകലാമന്ദിരത്തിലെ അദ്ധ്യാത്മവിദ്യാവിശാരദനായിരുന്ന പ്രൊഫ്സർ ഡീഗോഡീഡെസ്സോ എന്നയാളിന്റെ വിലയേറിയ ബന്ധുത്വം ഈ കഷ്ടദശയിൽ കൊളംബസ്സിനുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിഗുണവും വിശ്വസ്ഥതയും കണ്ട് പ്രൊഫ്സർ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാനൊരുച്ചു. നാവികകാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയാൻ മേൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട പുരോഹിതന്മാരേക്കാൾ അർഹതയുണ്ടായിരുന്ന പല പണ്ഡിതന്മാരേയും കൂട്ടിച്ചേർത്താലോചിച്ചു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിനായി പ്രൊഫ്സർ-കൊളംബസിനെ സലമാൻകായിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. ക്ഷണപ്രകാരം അദ്ദേഹം അവിടെ പോയി വർഷംമൂന്നു മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അതിനിടയ്ക്ക് ആ പ്രഭു, രാജപക്ഷത്തിലുള്ളവരും പണ്ഡിതന്മാരും ആയ പലരേയും സംയോജിപ്പിച്ചാലോചനകൾ നടത്തി. സഭസ്യരിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരേയും വിശ്വസിച്ചിരിക്കാൻ കൊളംബസ്സിന്റെ ന്യായവാദങ്ങളും സമർത്ഥങ്ങളായി കാണപ്പെട്ടില്ല. ഭൂമി ഉരുണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനാണു എതിർക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം ഒരു പഴയ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് ഇവിടെ പകർത്തിയിരിക്കുന്നു. “നമ്മുടെ ഈ ഭൂമിക്ക് എതിരായ വശത്തു കാലുമേലും തലകീഴായി സഞ്ചരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കത്തക്കവിധം മൂലന്മാരായി ആരെ

ങ്കിലും ഉണ്ടാവുമോ? ഭൂമി ഉരുണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുതന്നെ സമ്മതിക്കാം. എങ്കിലും മറുപുറത്തു ചെന്നുചേരുന്ന കപ്പൽ നിശ്ചയമായും തിരിച്ചുവരുന്നതല്ല. മഹാഗോളത്തിന്റെ ഒരു വശത്തുനിന്നു മററാവശ്യത്തെയ്ക്കു കപ്പലിനെ നയിക്കാൻ കാരറിനിപ്പോൾ ഉള്ളതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശക്തികൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതല്ല." സ്വാധീനബലവും വൈദുഷ്യവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഏതാനോപേർ കൊളംബസിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചു എങ്കിലും ബലസംയുതമായിരുന്ന ഭൂരിപക്ഷം യൂറോപ്പിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു കപ്പലോടിച്ചു പോയാൽ കരകാണുമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം അബദ്ധവും മതവിരുദ്ധവുമാണെന്നായിരുന്നു. നാന്തൂറുവർഷത്തിനുമുൻപേ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിദ്വൽസംഘത്തിന്റെ അഭിപ്രായമായിരുന്നു ഇതു്.

അടുത്ത രണ്ടുവർഷം മുഴുവൻ മുർജ്ജാതിക്കാരെ സ്നേഹിനിൽ നിന്നോടിക്കാണുണ്ടായ ഒരു ഘോരസമരത്തിൽ ഫ്ലാൻഡിനാൻഡും ഇസബല്ലയും ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു. അച്ഛൻ യുദ്ധംനിമിത്തം കുഴപ്പത്തിലായ രാജകുടുംബങ്ങൾ എല്ലാം നേരെയായാൽ ഉടൻതന്നെ കൊളംബസിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റിച്ചു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവയ്ക്കുന്നതാണെന്നും അതുവരെ അദ്ദേഹം രാജധാനിയിൽ കൂടക്കൂടെ വന്നുപോയും നില്ക്കണമെന്നും ആകാലങ്ങളിൽ അവിടെ സംബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരാളാണെന്നുതന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും ഇടയ്ക്കിടെ അല്പം വല്ല ശമ്പളവും കൊടുക്കണമെന്നെന്നും മറ്റും രാജ്ഞി അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു.

ഫ്രാൻസ്-ൽ കൊളംബസ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ ബർത്താലമ്യുവിനെ കാണാനായി പോട്ടുറാലിലേയ്ക്കുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനനുക്രമമായി സ

മായിരുന്നതിന് ഹെൻറി ഏഴാമനോടപേക്ഷിച്ചു. അവിടെ സമ്മതിപ്പിക്കാൻ ബർതാലമ്യ ഇംഗ്ലാണ്ടിലേയ്ക്കു പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ബർതാലമ്യ റിഗിയസ്സ് എന്നയാൾ ഗുഡ് ഹോപ്പ് കോടിയെ കണ്ടറിഞ്ഞു തിരിയെ വന്നതും അദ്ദേഹത്തെ പോട്ട്ഗൽ രാജാവ് ആഘോഷസമ്മേതം ആദരിച്ചതും മറ്റും കൊളംബസ് ലിസ്ബനിൽ താമസിച്ചുകാലത്തുണ്ടായ സംഭവങ്ങളാണ്. പിന്നീട് ഏറെ താമസിയാതെ അദ്ദേഹം സ്പെയിനിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി.

ഇതയിടയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷമ നിശ്ശേഷം നശിച്ചു എന്നുതന്നെ പറയണം. അദ്ദേഹം സ്പെയിനിൽ കാലുവച്ചുകാലത്തു് ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം ഏതുനിലയിൽ ആയിരുന്നോ അതേ നിലയിൽ തന്നെ—അതാവിതു് അനുകൂലമായ യാതൊരു ഭേദവും കൂടാതെ, ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളുമല്ല വർഷങ്ങൾതന്നെ നിരപായോഗമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. അദ്ദേഹം ഇസബെല്ലായെ വിവാഹമറിയിക്കാതെ ഫ്രാൻസിലേയ്ക്കു പോകണമെന്നറച്ചു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ രാമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ലാറാബിഡാ എന്ന സ്ഥലത്തെ കന്യാകാലയത്തിലെ മിത്രങ്ങളെക്കണ്ടു യാത്രചോദിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു് അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടുപോയി. നിരാശനായ ആ സാധു, കന്യാകാലയത്തിലെ ബഹിർഭാഗത്തിൽ എത്തിമണിയടിച്ചു. ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം രാജസഹായത്താൽ നിറവേറാമെന്നുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്തോടുകൂടി അവിടെവെച്ചു പുരോഹിതമിത്രങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിട്ടുപിരിഞ്ഞതു് ഏകദേശം ഏഴുകൊല്ലത്തിനു മുൻപായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ അവരുടെ മുൻപാകെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു് പിതാശനായി, ചിന്താകലതയാൽ മുഖം ജരകൊണ്ടെന്നപോലെ ചുളുങ്ങി, തലമുടിയെല്ലാം നരച്ചു്, മുഖിലത്തേതിൽനിന്നു വളരെ ഭേദപ്പെട്ട ഒരു രൂപത്തിലായിരുന്നു.

തളൻ വശംകെട്ടു വന്നുചേർന്ന ആ വഴിപോക്കനെ പുരോഹിതന്മാർ സന്തോഷത്തോടു കൂടി സല്കരിച്ചു; മാച്ചിനാ എന്ന യുവസന്യാസി അത്യാഹ്ലാദത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നായകനായ ജൂവാൻ പെറൈസ് എന്ന വൃദ്ധസന്യാസിയും അദ്ദേഹത്തെ പൂർവ്വധികം ആദരിച്ചു. അദ്ദേഹം കൊളംബസ്സിനെ സഹായിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച പാലോസിലെ പണ്ഡിതനായ ഒരു മിത്രവുമായി ആലോചിച്ചു. വേണ്ടവിധം ആലോചന നടത്തിയപ്പോൾ കൊളംബസ്സിന്റെ ന്യായവാദങ്ങളിൽ അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥവും ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും പെറൈസിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ഇസബെല്ലാ രാജ്ഞിയുടെ കമ്പാസാരം കേൾക്കണമെന്ന പ്രധാനവും, ആപ്ലജനങ്ങൾക്കു മാത്രം നടത്താവുന്നതുമായ ജോലി, മുൻപു പെറൈസ് കയ്യേറ്റിരുന്നു. ഈ പെറൈസ് ഇസബെല്ലായുടെ രാജ്യത്തിന് ഉൽകൃഷ്ടതമവും ഈശ്വരകാർയ്യത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അപേക്ഷിതവും ആയ കൊളംബസ്സിന്റെ പരിശ്രമത്തെ അനാദരിക്കരുതെന്നു നിർബന്ധിച്ചുപേക്ഷിച്ചു് ഒരു കത്തെഴുതി. ഈ എഴുത്തു് ഇസബെല്ലായ്ക്കും ഫെർഡിനാൻഡിനും ഒരാൾ വശം അയച്ചു. പതിനാലു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ രാജ്ഞിയുടെ മറുപടി പുരോഹിതനു ലഭിച്ചു. പുരോഹിതൻ രാജ്ഞിയുടെയടുക്കൽ ഉടൻ ചെന്നു ചേരണമെന്നു് അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു. അന്നു രാത്രിതന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു കോവർകുഴുതയിലേറിത്തരിച്ചു് നിശ്ചിതസ്ഥലത്തെത്തി. കൊളംബസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചോവിലാസവും പ്രകൃതിരമ്യതയും കൊണ്ടു് രാജ്ഞിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അർക്കുരിപ്പിച്ചു സദഭിപ്രായം അതോളം നശിച്ചില്ലെന്നും ആ യോഗ്യപുരുഷന്റെ ഉദ്ദേശ്യസാദ്ധ്യത്തിനായി സഹായിക്കണമെന്നു താൻ അന്നുതന്നെ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പു

രോഹിതനുമായുണ്ടായ സന്ദർശനം അതിനെ ബലപ്പെടുത്തിയെന്നും മറ്റും ആ മഹതി പ്രസ്താവിച്ചു. ഏതാനും ദിവസത്തിനിടയിൽ രാജ്ഞിയെ കാണാൻ കൊളംബസ് പുറപ്പെട്ടു കൊള്ളണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെലവുകൾക്ക് ഇരുപതിനായിരം “മറാബി” (൫൦൦ രൂപ) അനുവദിച്ചിരിക്കണമെന്നും മറ്റും കാണിച്ച് ഒരു കല്പനയുണ്ടായി. ചെറസ് ഈയിടയ്ക്കു കൊളംബസിന് ഇങ്ങനെ എഴുതി.

“ഈശ്വരൻ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളെക്കൈക്കൊണ്ടു. എല്ലാം നേരെ കലാശിച്ചു. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇസബല്ലാരാജ്ഞി തിരസ്കരിക്കുകയല്ല, ഇപ്പോൾ മുതൽ സ്വീകരിക്കയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഈശ്വരസങ്കല്പം നിറവേറാൻ നന്നെന്നു തോന്നുന്ന ഏപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിനായി ആ രാജവധു നിങ്ങളെ രാജധാനിയിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു.”

കൊളംബസ് അവിടെ എത്തി പലതവണ രാജ്ഞിയെ സന്ദർശിച്ചു. അയാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടവ ഒന്ന് അപ്രധാനനായ അന്യദേശീയനിൽനിന്നുണ്ടായതായാകയാൽ ന്യായത്തിൽ കവിഞ്ഞുപോയി എന്നുതന്നെ സാമാന്യന്മാർ കരുതി. അയാൾ കണ്ടറിയുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻ രാജ്ഞിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഒരു വൈസറായിയുടെ കീഴിലാക്കണമെന്നും ആ വൈസറായി താൻതന്നെയായിരിക്കണമെന്നും അഡ്മിറൽ സ്ഥാനവും മറ്റാർക്കും കൊടുത്തുകൊടുക്കാനും താൻ ഭരിപ്പുന്ന ആ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വരവിൽ പത്തൊരുഭാഗം തനിക്കു കിട്ടണമെന്നും മറ്റും അയാൾ അപേക്ഷിച്ചു. ഇവ സ്പെയിൻ രാജ്യകാര്യക്കാർക്ക് അത്ര ബോധിച്ചില്ല. അവരെക്കാൾ ഉയർച്ച വിദേശീയനായ ഒരു ദേശം ബാധിക്കണമെന്നോ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം. താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ ഒന്നുതന്നെ മാറ്റാൻ അയാൾക്കു നമ്മത

മുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ കാർഷിക വിനിയോഗം അമാന്തത്തിലായി.

കൊളംബസ്സിന്റെ കാർഷികവിനിയോഗവും ഉൽകൃഷ്ടാശയത്തെയും എങ്ങനെ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കും. അയാളുടെ ജീവിതകാലത്തിലെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം മനസ്സിൽ അർപ്പിച്ചിട്ട് പതിനെട്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. ഈ പതിനെട്ടുകൊല്ലത്തിൽ ഏറിയകൂറും ഉദ്ദേശ്യനിർവ്വഹണത്തിനായി രാജാക്കന്മാരുടെ മുൻപാകെ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചുതന്നെ പോയി. ഇതിനിടയിൽ ദാരിദ്ര്യം, ആശങ്കാശം, അനാദരവ്, ആക്ഷേപം എന്നിവ അദ്ദേഹം ഏറ്റുത്തോളം സഹിച്ചുവെന്നു കണക്കാക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹത്തിനു കുറവോ, പരിശ്രമഫലത്തിന്റെ ശൗരവസ്ഥാനത്തിനു യോജിക്കാത്ത വിധം അഭിപ്രായഭേദമോ, ഉണ്ടായില്ല. ൧൪൯൨ ഫെബ്രുവരി ആദ്യം അദ്ദേഹം സ്റ്റേഫാനോപോളിസ് വിടവാങ്ങി ഹാൻസി ലേയ്ക്കു തിരിച്ചു; അസഹ്യമായ മനോഹ്യാകലതയോടുകൂടി യാത്ര തിരിച്ചത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ അനുകമ്പയുള്ള രണ്ടു സ്റ്റേഫാനോപോളിസ് കണ്ടു് രാജാവിനെ ഒന്നു സന്ദർശിക്കാൻ അനുമതി ചോദിച്ചു. അത് യഥാസ്ഥാനം ലഭിച്ചു. ആപൽക്കരങ്ങളായ പല വലിയ കാർഷികങ്ങളിൽ ശങ്കാലേശം കൂടാതെ പ്രവേശിച്ചു വിജയിച്ച രാജാവി, കൊളംബസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശ്യസംബന്ധത്തിൽ വൈമുഖ്യം കാണിച്ചതിൽ വിസ്മയിക്കേണ്ടിയിരിക്കണമെന്നും ഈശ്വരപ്രാദുർഭാവത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും, രാജാക്കന്മാരുടെയും രാജ്യസീമയുടെയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും, എന്താണു് ചെയ്യേണ്ടാത്തതെന്ന് അവരിൽനിന്നു ചോദിച്ചു, മാത്രം രാജ്യനാഥന്മാർ പുതിയ രാജ്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്ന കാർഷികങ്ങളിൽ സഹായിച്ചു് രാജ്യങ്ങളെ വിസ്മൃതങ്ങളാക്കുകയും യാതൊരു സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവസരത്തിൽ അവരെ അധികരിക്കാൻ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന അപൂർവ്വമായ ഈയവസരംകളെ

നന്നു കഷ്ടമാണെന്നും മഹത്തായ ഈ പ്രസ്ഥാനം നിരപയോഗമായാൽ തന്നെയും രണ്ടു കപ്പലും ഏകദേശം മൂവായിരം ക്രോണും (൭൫൦൦ രൂപ) മാത്രമേ നഷ്ടമാവുകയുള്ളുവെന്നും മറ്റും അവർ യുക്തിയുക്തമായും ചേതസ്സശക്തമായും പ്രസ്താവിച്ചതു കേട്ട് രാജ്ഞിയുടെ ഉദാരഹൃദയം പ്രബുദ്ധമായി ഭവിച്ചു. ഈ വലിയ കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമാഹാരത്വം ആയവസരത്തിലാണ് രാജ്ഞിയുടെ മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടിയതെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആ വിഷയത്തിൽ വേണ്ടവിധം സഹായിക്കാൻ താൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു രാജ്ഞി പറഞ്ഞുവെച്ചു കല്പിച്ചു. എങ്കിലും അല്പമായ ഒരു പ്രതിബന്ധം പിന്നെയും ഉണ്ടായി. യുദ്ധനിമിത്തരാജ്യത്തിൽ പണമില്ലാതായിപ്പോയെന്നു ഫെർഡിനാൻഡ് പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഹതി വെളിവാക്കി. “എന്റെ രാജ്യപ്രാവർത്തിനായി ഞാനതിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നുതന്നെ തീർച്ചയാക്കുന്നു. പണമുണ്ടാക്കാൻ എന്റെ വക ആഭരണങ്ങൾ പണയം വയ്ക്കാനാണ് ഭാവം” എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം രാജ്ഞി സമാധാനം പറഞ്ഞത്. ഇസബല്ലയുടെ ജീവിതദശയിൽ ഏറ്റവും അഭിമാനപൂർവ്വമായ ഘട്ടം ഇതുതന്നെ. നവീനഖണ്ഡം കണ്ടറിഞ്ഞ വിഷയത്തിൽ രക്ഷാധികാരിണി എന്ന് ശാശ്വതയശസ്സ് ആ ഭാഗ്യവാതിക്കുജ്ജിക്കാനിടയാക്കിയ അവസരം ഇതാണല്ലോ. പണത്തിന് ആഭരണങ്ങൾ പണയം വയ്ക്കേണ്ടിവന്നില്ല. തിരിയെ ലഭിക്കാൻ വേണ്ട ഉറപ്പോടുകൂടിയാണെങ്കിലും ധനം മുഴുവൻ ഫെർഡിനാൻഡുരാജാവുതന്നെ കൊടുത്തു.

കൊളംബസ് ഫെർനാൻസിസിലേയ്ക്കായി ആറുനൂറ് മുപ്പതു വായ്പ്പോൾ സ്വെച്ചിന് രാജദൂതൻ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്ന് വഴിയരികിൽ വെച്ചു കണ്ടു രാജാജ്ഞായ അറിയിച്ചു. വീണ്ടും കൊട്ടാരത്തിലെത്തി നിഷ്പ്രയോജനമായി മടങ്ങേണ്ടി വരുമോയെന്നു ശങ്കിച്ചു തിരിയെ പോകാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല തൃപ്തിതോ

ന്നിയില്ല. എങ്കിലും പിന്നീടുണ്ടായ ആലോചനയിൽ സ്വേ
യിൻരാജധാനിയിലേയ്ക്കു തിരിക്കാൻ തന്നെ തീർച്ചയാക്കി.

അവിടെഎത്തിയശേഷം ലേശമെങ്കിലും താമസിക്കാ
നിടവരുമുൻപേ രാജ്ഞി അദ്ദേഹത്തെ തന്റെറമുന്മാരെ വരു
ത്തി കരുണാപുരസ്സരം ആദരിച്ചവിധം കഴിഞ്ഞകഥയെ വി
സ്തരിക്കാൻ ഇടയാക്കി. ഫ്രീഡിനാൻഡും ഒരുവിധം മന്ദമാ
യി വഴിപ്പെട്ടുവെന്നുതന്നെ പറയണം. എങ്കിലും ഈ മഹത്താ
യ കൃത്യത്തിന്റെ ജീവൻ ഇസബല്ലാരാജ്ഞിയുടെ ഉദാരമതി
തന്നെ. ൧൪൯൨-ഏപ്രിൽ ൩൦-നു-ഇസബല്ലായും ഫ്രീഡി
നാൻഡുംകൂടി ഒരു ഉടമ്പടി എഴുതി ഒപ്പുവച്ചു. അതിൽ
വൈസറായി, ഗവർണർ മുതലായവർക്കൊപ്പം സ്ഥാനമാന
ങ്ങൾ കൊളംബസ്സിന്റെ കുടുംബക്കാർ പരമ്പരയാ അനുഭവി
ച്ചുകൊള്ളുന്നതിനും മറ്റും സമ്മതിച്ചിരുന്നു. കിരീടാവകാ
ശിയായ ജൂവാൻരാജകുമാരന്റെ ഒരു പരിചരനായി ഡീഗോ
യേ നിയമിച്ച് ന്യായമായ ഒരു ശമ്പളവും നിശ്ചയിച്ചു. പ്ര
ശസ്തകൃത്യങ്ങൾകൊണ്ടുവിശിഷ്ടന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവരുടെ ച
ത്രമാർക്കു മാത്രമേ ഈ ബഹുമതിനടകപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ.

ഒന്നാമത്തെ യാത്ര.

കൊളംബസ് പാലാസ്തുറമുഖത്തുനിന്നു യാത്രയരംഭി
ക്കണമെന്നായിരുന്നു നിശ്ചയം ഗവൺമെന്ററാവശ്യത്തിനായി
ആണ്ടുതോറും രണ്ടുകപ്പലുകൾ അവിടെനിന്നൊഴിഞ്ഞുവിടു
ന്ന ഒരു പതിവു് അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. ആയാളിൽ ഇ
ങ്ങനെ സർക്കാരിലേയ്ക്കുടുത്ത കപ്പലുകൾ കൊളംബസ്സിന്റെ
യാത്രയ്ക്കുപയോഗിക്കണമെന്ന് കല്പന വന്നു. അവയെ പത്തു
ദിവസത്തിനകം യാത്രയ്ക്കുവാരുക്കാൻ പാലോസ്തുറമുഖകാൽ
ക്കാരന്മാരോടാവശ്യപ്പെടുന്ന ആ കല്പന മേ മാസം ൨൩-നു-അ
വരുടെ മുൻപാകെ വായിക്കപ്പെട്ടു. കപ്പലുമസ്ഥന്മാർ ആദ്യം

സമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും യാത്രയുടെ ഉദ്ദേശ്യവും മറ്റും അറിഞ്ഞ തോടു കൂടി അവാക് വിസ്മയവും ഭയവും ഏകകാലത്തിലുണ്ടായി. അവർ ആയാവശ്യത്തിലേയ്ക്കു കപ്പൽ വിടുന്നതല്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഏറ്റവും ധൈര്യവാനായ കപ്പൽക്കാരനെന്ന യും േര ആപൽക്കരമായ യാത്രയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു ഞെട്ടി. അങ്ങനെ ചില വാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഇതിനിടയിൽ യാതൊരു കാര്യവും നടന്നില്ല. അനന്തരം ആവശ്യത്തിനു കൊള്ളാവുന്ന ഏതു കപ്പലും നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം പിടിച്ചു യാത്രയ്ക്കുരുക്കാൻ മജിസ്ട്രേട്ടനാറെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നതായ വേറൊരുത്തരുമുണ്ടായി. ഇതുകൊണ്ടും വലിയ പ്രയാജനം ലഭിച്ചില്ല. വഴക്കുകൾ ഉണ്ടായില്ല. എന്നിട്ടും കപ്പലുകൾ ഒന്നും തയ്യാറായില്ല. ഒടുവിൽ ധൈര്യവും സാമർത്ഥ്യവും വേണ്ടുവോളമുള്ള കപ്പലുടമസ്ഥന്മാരും കപ്പലോട്ടക്കാരുമായ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ തയ്യാറായി ഒരു കപ്പൽ കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. ഇവരുടെ കുടുംബനാമം പിൻസൺ എന്നായിരുന്നു. അവർ സന്നദ്ധരായ നിമിത്തം അവരുടെ സ്വാധീനശക്തിയും യശഃപ്രാബല്യവും കൊണ്ടു് മറ്റു ചില കപ്പൽക്കാർ ഇതിലേയ്ക്കു വഴിപ്പെട്ടു. ഏതാനുംപേരെ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം വഴിപ്പെടുത്തി.

കൊളംബസ് മൂന്നു ചെറിയ കപ്പലുകൾ മാത്രമെ ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ളു. അവയിൽ രണ്ടെണ്ണം നടുവിൽ അടവില്ലാത്ത കപ്പൽക്കാർക്കിരിക്കത്തക്കവിധം അമരവും തലച്ചോളയത്തി പണിചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ കപ്പലിനു മേൽത്തട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ രാജ്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്ന കൃത്യത്തിൽ ചെറിയ കപ്പൽ കരയ്ക്കടുത്തുപോകുന്നതിനും ആഴം കുറഞ്ഞ തുറമുഖങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും സൗകര്യകരമായിരിക്കുമെന്നു കൊളംബസ്സു് കരുതി. ഇത്ര ദീർഘവും ആപൽക്കരവുമായ യാത്രയിൽ മേൽത്തട്ടുകളില്ലാത്ത ചെറിയ ക

പ്പലുകൾ കൊണ്ടു ഭയങ്കരങ്ങളായ കൊടുങ്കാറ്റുകളുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷ പ്രാപിച്ചുപോരാമെന്നറച്ചതു് ഒരു കടുങ്കൈതന്നെ. സംശയയമില്ല.

എല്ലാബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഹർൻറ ആഗസ്റ്റ് ആരംഭത്തോടു കൂടി നീങ്ങി. കപ്പലുകൾ യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങി. കൂട്ടത്തിൽ വലിയ കപ്പൽ “സാൻറാമേരിയാ” ആയിരുന്നു. ഇതിൽ കൊളംബസ് തന്റെ കൊടിയയത്തി. അടുത്തതു് പിൻറാ എന്ന കപ്പലായിരുന്നു. ഈ കപ്പലിൽ പ്രധാനിയായിരുന്നു മാട്ടിൻഅലാൻസൊപിൻസൻ. അയാളുടെ സഹോദരൻ ഫ്റാൻസിസ്കോ മാർട്ടിൻ അതിൽ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. വേറൊരു സോദരൻ വിസൻറാ യാനസ് പിൻസൺ, നൈനാ എന്ന മൂന്നാമത്തെ കപ്പലിൽ പ്രമാണിയായിത്തീർന്നു. ആകെ നൂറ്ററിരുപതുപേരുണ്ടായിരുന്നു. ദേവാലയങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിഞ്ഞശേഷം ആഗസ്റ്റ് മാസം ൩-നു- ഈ കപ്പലുകൾ വ്യസനകരമായവിധം യാത്രയാരംഭിച്ചു. പാലാസ്സ് എന്ന ദേശത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളിൽ പലരും ഈ യാത്രയിൽ സംബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവിടെയെങ്ങും ഭൂഖതമസ്സു വ്യാപിച്ചു. കപ്പൽക്കാർ മുൻപേതന്നെ പേടിച്ചു വിറച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതോടുകൂടി അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞയാളുകൾ തങ്ങളെ തിരിച്ചെ വന്നുകാണാൻ ഇടവരികയില്ലെന്നുള്ള കരുതലിന്മേൽ കണ്ണീരും കയ്യുമായി പോകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായ അസഹ്യമായ മനോഭൂഷം വിവരിക്കാവുന്നതല്ല.

യാത്രതുടന്നതുകൊണ്ടു കൊളംബസ്സിനുള്ളായ സന്തോഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കപ്പൽക്കാർ പേടിച്ചു തിരിയെപ്പോരാൻ വട്ടംകൂട്ടുമോ എന്നുള്ള ശങ്ക നിമിത്തം ക്ഷണേന ഇല്ലാതായി. മൂന്നാമിവാസം പിൻറാ എന്ന കപ്പലിന്റെ ചു

ക്കാൻ ഒടിഞ്ഞു. ഇതൊരു ഭദ്രകനമായി കപ്പൽക്കാർ വിചാരിച്ചു. ആ കപ്പലിനെ തിരിച്ചയയ്ക്കാൻ ഉടമസ്ഥന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു തന്ത്രപ്രയോഗമായിട്ടാണ് അതിനെ കൊളംബസ് കരുതിയത്. എന്നാൽ സമത്വനായ ക്രാഫ്റ്റൻ ഒടിഞ്ഞ ചുക്കാൻ കയറിട്ടു കെട്ടി ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കി. കൊളംബസ് വേറൊരു കപ്പൽ കിട്ടുമോ എന്നു നോക്കാനായി കാനറിദ്വീപിലേയ്ക്കു പോകണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. െരം ദ്വീപസംഘം പോക്റ്റുഗലിനു തെക്കുപടിഞ്ഞാറ് ആഫ്രിക്കാതീരത്തിനടുത്താണ്. ആദിവാസികൊണ്ടു് അവർ അവിടെ പെണെത്തി. വേറൊരു കപ്പൽ കിട്ടുഞ്ഞതിനാൽ ഒരു പുതിയ ചുക്കാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതുവരെ അവർ അവിടെ താമസിച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു കപ്പലിന്റെ മറു് അറാകറാങ്ങുളും തീർത്തു. മൂന്നുവാരം കഴിഞ്ഞു പിന്നെയും യാത്രതുടന്നു.

മുപ്പതുദിവസം രാത്രിയും പകലും ഇടവിടാതെ കപ്പലോടിച്ചിട്ടും കടലും ആകാശവുമല്ലാതെ മറെറാന്നും കാണാനില്ലായിരുന്നതിനാൽ കപ്പൽക്കാർ ലഹളയ്ക്കൊരങ്ങി. കൊളംബസ്സിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തെ സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തന്നെയും കപ്പൽക്കാരുമായി ചേർന്ന് ഉടൻ യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. ഒരു നിശ്ചിതസമയത്തിനുള്ളിൽ കരകണ്ടില്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്നു കൊളംബസ് വാഗ്ദാനംചെയ്തു.

അതിനിടയിൽ കരകാണാറായെന്നുവരികത്തക്ക ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടു.

പുതിയതായി മുറിച്ച ഒരു ചൂരൽവടി, കൊത്തുപണി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു മരത്തുണ്ടു്, കായ്ക്കളോടുകൂടിയ ഒരു മരക്കൊമ്പു് എന്നിവ വെള്ളത്തിന്മീതേ ഒഴുകിപ്പോയി. കരയടുക്കറായെ

ന് അക്ടോബർ ൧൧-നു- കോളംബസ്സിനു വിശ്വാസം വന്നതിനാൽ വിജയോദ്ദേശ്യത്തിന്മേൽ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിയ ശേഷം കപ്പൽ പായ്കൾ മുട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനും കപ്പലുകൾ കരയിലേയ്ക്കോടിക്കയറിയുറയ്ക്കാതിരിക്കാൻ രാത്രിയിൽ വേണ്ട പോലെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിച്ചു.

പാതിരാത്രിക്ക് ഏകദേശം രണ്ടുമണിക്കൂറുമുൻപേ കൊളംബസ് ഭൂമി ഒരു വെളിച്ചം കണ്ടു. പാതിരാത്രി കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും മുൻപേ ഓടിച്ചുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന പിൻറാ എന്ന കപ്പലിൽനിന്ന് “കര”കണ്ടു “കരകണ്ടു” എന്ന് ആറ്റൊര്പുറസ്സുമായ ഒരു ശബ്ദം ഉത്ഭവിച്ചു. കടൽ നടുങ്ങുപടിയുണ്ടായ അതിന്റെ മാടററാലി അന്തരീക്ഷത്തിൽപ്പരന്നു. മുൻപേ പലതവണ നിരാശനാരായിത്തീർന്ന കപ്പൽക്കാർ നേരം വെളിക്കുന്നതിനെ ഉൽക്കണ്ഠയാടുകൂടി നോക്കിയിരുന്നു. പ്രഭാതത്തിലെ പ്രകാശം ഫലപ്രദവും തരുനിബിഡവും ആയ ഒരു ദ്വീപത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ആനന്ദാശ്രുക്കളോടെ രംഗശ്വരന്മാരെയെ വാഴ്ത്തുന്ന ഗീതങ്ങളും അനുഭവനാദനാദനികളും മുഴങ്ങി.

കൊളംബസ്സിനെ കണ്ട മുൻപേ നിന്ദിച്ച കപ്പൽക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ മഹത്തായ ഒരു കാര്യം നിവ്വഹിക്കാൻ രംഗശ്വരൻ പ്രത്യേകം ജനിപ്പിച്ച ഒരു മഹാനാണെന്നുതോന്നിപ്പോയില്ല പ്രശ്നങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കൽ വീണ്ടു മാപ്പുചോദിക്കയും ചെയ്തു.

സൂര്യോദയമായശേഷം കപ്പലുകളിലുണ്ടായിരുന്ന വഞ്ചികളിറക്കി ആയുധങ്ങളോടുകൂടി കൊടിയും ഉയർത്തി പോപ്പാട്ടുകളും പാടിക്കൊണ്ടു് അവർ കരനോക്കിത്തുഴഞ്ഞു. കരയ്ക്കടുത്തപ്പോൾ അന്തരീപവാസികളായ അസംഖ്യപേരു് ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരായി അവിടെ നില്ക്കുന്നതു അവർ കണ്ടു. ആദ്യമായി

കൊളംബസ് തന്നെ കരയ്ക്കിറങ്ങി. അദ്ദേഹം വിശിഷ്ടവസ്ത്രങ്ങളും, കയ്യിൽ ഒരു വാളും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മററുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. അവർ മുട്ടുകുത്തി അനേകംനാളായി കാണാനാഗ്രഹിച്ച തറയെ ചുംബനംചെയ്തു. അനന്തരം ക്രിസ്തുദേവൻ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുപ്പെട്ടിരുന്നതിനെ കാണിക്കുന്നതായ ഒരു പ്രതിമ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു മുട്ടുകുത്തി നമസ്കരിച്ചു യാത്രോദ്ദേശ്യത്തെ അനുഗ്രഹപൂർവ്വം നിർവഹിച്ചുപോരുന്ന രംഗപരന്റെ കരുണയായ അവർ വാഴ്ത്തി, അവരുടെ നന്ദിയെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

കൊളംബസ് ഇസബല്ലാരാജ്ഞിയുടെ കല്പനപ്രകാരമെന്നവിധത്തിൽ സകല ചടങ്ങുകളുടേകൂടി ആ ദ്വീപത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തി. അതുസംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ആഘോഷം എന്തെന്നറിയാതെ ആ ദ്വീപനിവാസികൾ അമ്പരന്നു നിന്നു. സ്സ്പെയിൻകാരുടെ വെളുത്തനിറവും, വസ്ത്രധാരണരീതിയും ആയുധങ്ങളും മറ്റും കണ്ടു അവർ വിസ്തരിച്ചു. അവരുടെ കപ്പലുകൾ “ചിറകുകൾ”കളോടുകൂടി മിന്നൽവേഗത്തോടെ സമുദ്രത്തിലോടുന്നതും ആ സമയം ഇടിനാദംപോലെ ശബ്ദം ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടു മറ്റും അവരുടെ മനോഹതികളെ ഇളക്കിമറിച്ചു.

ഇതെല്ലാം കണ്ടു് രംഗം അചരിചിതന്മാർ ഭൂമിയെ സന്ദർശിക്കാനായി കീഴ്ചോട്ടിറങ്ങിവന്ന സൂയ്തന്റെ കുട്ടികളാണെന്നു അവർ തീർച്ചയാക്കി.

എന്നാൽ സ്സ്പെയിൻകാരും ആ സ്ഥലത്തേയും അവിടത്തെ ജനങ്ങളേയും കണ്ടു് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുപോയി. അവിടത്തെ ചെടികൾ അവർ മുൻപേ കാണിട്ടുള്ളവയിൽ ഒന്നിനോടും യോജിക്കത്തക്ക മാതിരിയില്ലാത്തവയായിരുന്നില്ല; ജനങ്ങൾ ദീർഘകായന്മാരല്ല; എങ്കിലും വൈരൂപ്യജനകമായ ഹൃസ്വകായന്മാരുമായിരുന്നുമില്ല. അവരുടെ നിറം ഇരുളടഞ്ഞ

ചെമ്പിന്റെ ഏന്നപോലെ കാണപ്പെട്ടു. ശരീരം വാസസ്സുകൾ കൊണ്ട് ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. നീണ്ടിരണ്ടു തലമുടി ഭുജത്തോളം നീട്ടിയോ തലയ്ക്കുചുറ്റും കെട്ടിയോ ഇട്ടിരുന്നു. മുഖത്തും ശരീരത്തിൽ പലയിടങ്ങളിലും ചായത്തേച്ചുവികൃതമാക്കിയിരുന്നു. ആദ്യം അവർക്കു കറെ സങ്കോചം ഉള്ളപ്പോലെ കണ്ടു; പിന്നീട് സ്നേഹിതകാരമായി അവർ അടുത്തു പരിചയപ്പെട്ടു. അവർ ആ കാടന്മാർക്കു കണ്ണാടി, കഴുത്തിലും അരയിലും കെട്ടിത്തൂക്കാനുള്ള മണി, മുതലായ ചില കളിക്കോപ്പുകൾ കൊടുത്തു. സായാഹ്നത്തിൽ കൊളുത്തു സ്പർശിപ്പലിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. ആ ദീപവാസികളിൽ ഏതാനുംപേർ തടികൾ വെട്ടി മിനുസമില്ലാതെ ചെത്തിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള അവരുടെ ചെറുവഞ്ചികളിൽ കയറി അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. അദ്ദേഹം ആദ്യമായി കണ്ടറിഞ്ഞ ധരം ദീപിന സാൻസാൽവഡാർ എന്നു പേരിട്ടു. അതു് ഇൻഡ്യയിൽ ചേർന്നതാണെന്നദ്ദേഹം ഊഹിച്ചു. ഇന്നും “വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ്” എന്നാണു് ഈ ദീപസമൂഹത്തെ പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. ഇതു് വടക്കേ അമ്മേരിക്കയ്ക്കു തെക്കു കിടക്കുന്ന ബഹാമാസ് ദീപസമൂഹത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണു്. അവ താഴ്ന്ന പവിഴപ്പാറയിൽനിന്നുണ്ടായ ചെറിയ ദീപങ്ങളാകുന്നു.

ജനങ്ങൾ മിക്കവാറും പാവപ്പെട്ടവരാണെന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ചിലർ നാസാഭരണങ്ങളായി തങ്കത്തകടകളണിഞ്ഞിരുന്നു. ആ തകടകൾ എവിടെ നിന്നു കിട്ടിയെന്നു് അദ്ദേഹം തിരക്കി. അവർ ചില അടയാളങ്ങൾ കാണിച്ചു് അതു തെക്കോരഭാഗത്തുണ്ടെന്നദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അവർ സ്നേഹിതകാരരെ ഭാഷ പഠിച്ചാൽ വഴി കാണിക്കാനും മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പറഞ്ഞറിയിക്കാനും ഉപയോഗപ്പെടുമല്ലോ എന്നു കരുതി അവരിൽ ഏഴു പേരെ കൊളുബസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീനത്തിലാക്കി.

ആ സംഘത്തിൽ ചേർന്ന മറ്റു ദീപങ്ങളേയും കൊളാബസ് സന്ദർശിച്ചു. എങ്കിലും അവിടെ താമസിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം സ്വപ്നത്തിനായി അവിടെയെങ്ങും തിരഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു; തെക്കോട്ടേയ്ക്കുപോയി ക്യൂബാ എന്ന ദീപിൽ ചെന്നു ചേർന്നു. ഇതിന് ഏകദേശം സിലോൺ ന്റെ രണ്ടിരട്ടി വലിപ്പമുണ്ട്. ആ ദീപത്തിന്റെ പ്രകൃതി വിലാസം രമണീയമായിരുന്നു. തീരങ്ങളിൽ അട്ടുഷ്ടപൂവ്ങ്ങളായ തരക്കടം സുമഹലദലപൂണ്ണങ്ങളായി നിറന്നുനിന്നു. പജുവവധ ചക്ഷികൾ കണ്ണാനന്ദകരമായി പാടിക്കൊണ്ടു തരശാഖകളെ അലങ്കരിച്ചു ജനങ്ങൾ അങ്ങുമിങ്ങും ഓടിപ്പോയി. എങ്കിലും അവരുടെ വസതികളിൽ നിന്നു യാതൊന്നും എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാൻ അവർ തരമുണ്ടാക്കിയില്ല. ആ കടലുകളിൽ വല, ചരടു്, മുതലായി തൊഴിലിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളും കല്ല്, കരടു്, എല്ല്, നാലു മുതലായ ചില അലങ്കാരപ്പുണങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവ കൂടാതെ ചില ചെറുചക്ഷികളും മരത്തിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ചില പ്രതിമകളും അവിടെ കാണപ്പെട്ടു. ആ അപരിഷ്കൃതന്മാർ കപ്പലുകളെ കണ്ടു പഴുകിയപ്പോൾ വലയും കയറുമായി അടുത്തു വന്നുതുടങ്ങി.

ഉൾപ്രദേശത്തു് അല്പനമങ്കിലും പരിഷ്കാരമുള്ള ഒരു നഗരമുണ്ടായിരിക്കയില്ലയോയെന്നു സംശയിച്ചു് പരിശോധനാർത്ഥം കൊളാബസ് രണ്ടാളുകളെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. അവിടെ ഏകദേശം അൻപതു വീടുകളുള്ള ഒരു ചെറിയ ജനസ്ഥാനം അവർ കണ്ടു. വഴികളിൽ കൂടി അങ്ങുമിങ്ങും ചൊയ്ക്കാണ്ടിരുന്നവർ ഒരു മാതിരി ഇല ചുരുട്ടി കത്തിച്ചു പുക വലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ മിക്കയിടങ്ങളിലും പ്രചരിച്ചിരിക്കുന്ന പുകയിലയായിരുന്നു ഇതു്. യൂറോപ്യന്മാർ ഇതിനെ ആദ്യമായി കണ്ടറിഞ്ഞതു് ഇങ്ങനെയാണു്.

സ്വാനിഷ് ഭാഷ അഭ്യസിപ്പിച്ചു ക്രിസ്തുജനോപദേശം ചെയ്യാനായി കൊളംബസ് അവിടെ നിന്ന് ആറുപേരെ കപ്പലിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. എന്നാൽ അവരിൽ രണ്ടാളുകൾ ഒളിച്ചോടി പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

കൃബാദീപ രത്നവും ഫലസമൃദ്ധവും ആയിരുന്നെങ്കിലും അവിടെ സ്വണ്ണ ഏറെ കാണപ്പെട്ടില്ല. അതിനു കിഴക്കു് ഒരു ദ്വീപിൽ ആ ലോഹവേണ്ടുവോളമുണ്ടെന്നഭ്രേഹം അവിടത്തെ നിവാസികളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിച്ചു. ഇപ്പോൾ “ഹേതി” എന്നു പറയുന്നത് െരം ദ്വീപിനെയാണു്. ഇതു് സിലോണിനെക്കാൾ വലുതാകുന്നു. കൊളംബസ് ഇതിനു് “ഹിസ്റ്റാനിയോലാ” (ചെറിയ സ്പെയിൻ) എന്നു പേരിട്ടു.

അനന്തരം കപ്പലുകൾ ഹേതിയിലേയ്ക്കു തിരിക്കാൻ അഭ്രേഹം ആജ്ഞാപിച്ചു. ആജ്ഞാനുസാരം പിൻസൺന്റെ നായകത്വത്തിൻകീഴിൽ പിൻറാ എന്ന കപ്പൽ മറ്റു കപ്പലുകളെ മുൻപിട്ടാദ്യമായി അവിടെ ചെന്നുചേർന്നു. അവിടത്തെ ജനങ്ങളും മുൻ കാണപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ വസ്ത്രാഭിനന്മാരായിരുന്നു. അവരും കൊളംബസിനേയും കൂട്ടുകാരേയും സ്വഗൃത്തിൽ നിന്നു വന്നവരെന്നുതന്നെ കരുതി. അവരുടെ കൈശമുണ്ടായിരുന്ന സ്വണ്ണ മുഴുവൻ കപ്പൽക്കാക്കു ചൊടുത്തു്, മണി, ചൊടുമ്പുചി മുതലായ നിസ്സാരസംധനങ്ങൾ പകരം വാങ്ങിച്ചു.

അനന്തരം അവിടത്തെ പ്രമാണി കൊളംബസിനെ കാണാൻ വന്നു. അഭ്രേഹം പല്ലുക്കുമാതിരിയ്ക്കലുള്ള ഒരു വാഹനത്തിലാണു് കയറിയിരുന്നതു്. ആ വാഹനത്തെ നാലാളുകൾ കൂടി തോളിൽ വഹിച്ചിരുന്നു. ഒരു ജനസംഘം അഭ്രേഹത്തെ ബഹുമാനപൂർവ്വം അനുഗമിച്ചു. സ്വന്ത നാട്ടുകാരുടെ നേക്കു് ആ പ്രളി പദവികളുടേതെ ഗൌരവത്തോടെ ചെരുമറിയിരുന്നു;

എന്നാൽ കൊളംബസ്സിന്റെയും അനുചരന്മാരുടെയും മുൻപാകെ അദ്ദേഹം വളരെ ആദരവു കാണിക്കുകയുണ്ടായി. കനകകുറുത്ത കുറെ സ്വർണ്ണത്തകടകളും വിശേഷമായി തീർക്കപ്പെട്ട ഒരു അരവാവും ആ പ്രധാനി കൊളംബസ്സിനു സമ്മാനിച്ചു. പകരം ഒരു തുണിക്കണ്ടവും കുറെ തുണമണികളും വാങ്ങി. ഹെർനിസ്സാരസ്സുകളെ ആ ദ്വീപരാജൻ വളരെ വിലമതിച്ചു. കൊളംബസ്സ് സ്പെയിനിലെ രാജപതാകയും കുരിശു അറുവെ കാണിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം മുൻപെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആളുകളും സാധനങ്ങളും ഭൂമിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരുഭാഗത്തുള്ളതാണെന്ന് അവർക്കു വിശ്വാസമുണ്ടായില്ല.

കനകചാരികൾ ഇനിയും കാണപ്പെടാമെന്നുള്ള കരുതലോടു കൂടി കൊളംബസ്സ് അന്വേഷണം ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം ആ നാടുകാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം കിഴക്കു സിബായോ എന്ന ഒരു മലനാട്ടിൽ ചെന്നുചേർന്നു. ഇതു സിപാൻഗോ ആയിരിക്കണമെന്നുദ്ദേഹം കരുതി. പണ്ടു ദേശസഞ്ചാരികൾ ജപ്പാനിനു പറഞ്ഞുവന്ന പേരിതായിരുന്നു. ആ സ്ഥലം ഏഷ്യയുടെ വിദൂരാശങ്ങളിൽ ഒരു നമുപമാണല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു അദ്ദേഹം പിന്നെയും കിഴക്കോട്ടു പോയി. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു തുറമുഖത്തെത്തി. അതിന് അദ്ദേഹം സെൻറ് തോമസ് എന്നു പേരു കൊടുത്തു. ആ സ്ഥലം ശക്തനായ ഒരു രാജാവിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ളതായിരുന്നു. ആ രാജ്യത്തെ അഞ്ചായി വിഭജിച്ചു ഓരോ വിഭാഗവും ഓരോ രാജാവിന്റെ കീഴിലുൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു. ആ അഞ്ചു രാജാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായ ഗാകനഗരിന്റെ രാജ്യമാർ മുഖേന കൊളംബസ്സിനു സ്വർണ്ണാപുതമായ ഒരു പാവ പാരിതോഷികമായി കൊടുത്തയക്കയും അദ്ദേഹത്തെ ഏതാനും ദൈൽ കിഴക്കുള്ള രാജ്യഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊളംബസ്സ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ രാജാവിന്റെ അ

ടക്കലേയ്ക്കുയച്ചു. അവർ സന്തോഷസമേതം തിരിച്ചുവന്നു പല സന്തോഷവർത്തമാനങ്ങളറിയിച്ചു. അപ്പൊഴേയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിനും രാജാവിനെ കാണാൻ ഉല്ക്കണ്ഠയുണ്ടായി.

സമുദ്രം ശാന്തവും കാററ് അനുകൂലവും ആയിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം തുറമുഖത്തുനിന്നു കപ്പൽവിട്ടു. ചില അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾപ്രമാണിച്ചു കഴിഞ്ഞ രണ്ടുദിവസം അദ്ദേഹം ഉറങ്ങിയിരുന്നില്ല, അതിനാൽ പാതിരാത്രിയായപ്പോൾ അല്പമെന്നു കണ്ണടയ്ക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവനെ വിളിച്ചു കപ്പലിന്റെ തലയ്ക്കുൾനിന്നു ഒരു മാത്രനേരമെങ്കിലും വിട്ടുപോകരുതെന്നു പ്രത്യേകം ഏർപ്പാടുചെയ്തിട്ടു കിടക്കാൻപോയി ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവനാകട്ടെയാതൊരാപത്തും ഉണ്ടാകാനിടയില്ലെന്നു കരുതി അയാളെ ഏറ്റുറപ്പിച്ചു ജോലിക്കു ഒരു കുട്ടിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയശേഷം സുഖമായറങ്ങി. കപ്പൽക്കുറേ ദൂരം പോയതിൽ പിന്നീടു ജലപ്രവാഹത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു അന്താര മണൽത്തിട്ടയ്ക്കു നേരേയോടി. കുട്ടി ഇതറിഞ്ഞു നിലവിളികൂട്ടി. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ കൊളംബസ് മേൽത്തട്ടിന്റെ ത്തി. ജലവേഗം കപ്പലിനെ കരയിലേയ്ക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ഒടുവിൽ അതു ചരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു ഒരറം മണലിനാൽ മുടപ്പെട്ട മണലിലുറച്ചു കപ്പലിനെ ഇളക്കിവിടാൻ കടലിനുള്ളിലേയ്ക്കു നങ്കൂരം തള്ളി താഴ്ന്നെന്നദ്ദേഹം കപ്പലിലെ പ്രമാണിയോടും ചില കപ്പൽക്കാരോടും പറഞ്ഞു. അവർ അതിനെ വകവയ്ക്കാതെ അടുത്ത കപ്പലിൽ കയറാനായിപ്പോയി. എന്നാൽ അവരെ അതിൽ പ്രവേശിക്കാനനുവദിച്ചില്ല. അവർ തിരിയെ വന്നപ്പോൾ മണലിലുറച്ചു കപ്പലിനെ ഇളക്കി വിടാൻ സൗകര്യമുള്ള അവസരം കഴിഞ്ഞുപോയി. പിന്നീടു വിചാരിച്ചിട്ടെന്താലും? പാമരങ്ങൾ മുറിച്ചു കപ്പലിന്റെ ഭാരംകുറച്ചു. ഇതു കൊണ്ടെന്നും ഫലമുണ്ടായില്ല. അനന്തരം കൊളംബസ്

ആ സ്ഥലത്തെ ഭരണാധിപനോടു സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചു. ആ അപേക്ഷിച്ചുകാരും അദ്ദേഹം ഏതാനും വഞ്ചികളയച്ചു കൊടുത്തു. വിലയേറിയ സാമാനങ്ങളായുണ്ടായിരുന്നവയെല്ലാം ആ വഞ്ചികളിൽ കയറി അടുത്ത ദിവസം കരയ്ക്കു കൊണ്ടു വന്നു. കൊളംബസ്സിന്റെ ആവശ്യത്തിന്മേൽ ആ രാജാധിപൻ സ്പെയിൻകാർക്ക് രണ്ടു വലിയ ഗ്രഹങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കയും അദ്ദേഹവും പ്രജകളും അവർക്ക് നേരിട്ട ആപത്തിനെക്കുറിച്ച് അനുശോചിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പോഴത്തെ നില വളരെ ദുഃഖകരമായിരുന്നു. പിൻറാ എന്ന കപ്പലിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വിവരവും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ പിൻസൺകപ്പിത്താൻ കൊളംബസ്സിനു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട ബഹുമതി ഇല്ലാതാക്കാൻ യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയിട്ടില്ലയോ എന്നുതന്നെ സംശയമുണ്ടായി. ഒരേഒരു കപ്പൽമാത്രം ശേഷിച്ചു. അതും ഏറ്റവും ചെറുതും ഉറപ്പില്ലാത്തതുമാണു പറയാൻ തരമില്ല. അതിവിപുലമായ സമുദ്രം കടന്നു് അനേകം ജനങ്ങളെ സ്പെയിനിൽ എത്തിക്കാനുള്ളതായിരുന്നു അതു്. ഒരുവർഷത്തേയ്ക്കാവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ നശിച്ച് താമസിക്കാൻ സമ്മതമുള്ളവരെല്ലാം അവിടെ ആക്കിയശേഷം കപ്പലിലെ വഞ്ചിയും അവരുടെ ഉപയോഗത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തു. അവർ അവിടെത്തെ ഭാഷ പഠിക്കയും ജനങ്ങളുമായി ഇടപെട്ടു പഴകി നാട്ടു നടപ്പുകളും മറ്റും മനസ്സിലാക്കയും ചുരുക്കത്തിൽ ആ ഭൂവിഭാഗത്തെപ്പറ്റിമുള്ള സകല വിവരവും ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്താൽ അതു് സ്പെയിൻരാജ്യത്തിൻകീഴിലുള്ള അധിനിവേശങ്ങളിൽ ഒന്നായിത്തീരുമല്ലോ എന്നു കൊളംബസ് ആലോചിച്ചു.

കാരിബ്ബുകൾ എന്ന ഒരു കൂട്ടം ഭയങ്കരമായ കാട്ടാളന്മാരുടെ കൂടുകൂടെയുള്ള ആക്രമണങ്ങൾകൊണ്ട് അവിടത്തെ ജനങ്ങളും രാജാവും വളരെ ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. ആ കിരാതന്മാർ രക്തപാനത്തിലും തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ മാംസം ഭുജിക്കുന്നതിലും ആസക്തിയുള്ളവരായിരുന്നു. മേലാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആക്രമണങ്ങൾ തടുക്കാൻ ഏതാനും ആളുകളെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു കൊളംബസ് സമ്മതിച്ചത് രാജാവിനു സന്തോഷകരമായി ഭവിച്ചു. ആ നാട്ടുകാരുടെ നിരന്തരമായ അധ്വാനത്താൽ അവിടെ ഒരു കോട്ടകെട്ടുകയും ഉപയോഗശൂന്യമായ കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന വലിയ തോക്ക് ആ കോട്ടയിൽ ഒരിടത്തു സ്ഥാപിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഇത്രയും ആയപ്പോൾ കൊളംബസ്സിനെക്കുറിച്ച് ആ നാട്ടുകാർക്കും നാട്ടധിപന്മാരുണ്ടായ സ്നേഹബഹുമാനാദരങ്ങൾ ഉത്തരോത്തരം വർദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ ആ പ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഗ്രാമം രാജാവു സന്നദ്ധമാക്കി. കൊളംബസ് ആ ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഓരോ സ്വർണ്ണമാല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗളത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയോ അതുപോലെ വിലയേറിയ മറ്റു വല്ല സമ്മാനങ്ങൾകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു പതിവായിത്തീർന്നു.

കോട്ടയുടെ പണിക്കറവു മുഴുവൻ തീർന്നശേഷം ബീളിസ്സിന്റെ സ്വാലനായ ഡീഗോഡീഅറാനായുടെ നായകത്വത്തിൽ കീഴിൽ നാല്പത്തിനാലു പേരെ അവിടെ താമസിപ്പിക്കുകയും ആ നായകൻ കൊളംബസ്സിനു കിട്ടിയിട്ടുള്ള സകല അധികാരങ്ങളും അദ്ദേഹം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു വേണ്ട സകല സാധനങ്ങളും കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വഞ്ചിയുംകൂടി അവരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇത്രയും ചെയ്തശേഷം ആ നാട്ടുകാരുമായി ദയവോടെ പെരുമാറ

ണമെന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം വീണ്ടും അവരോടു ഗുണഭോഷിച്ചിട്ടു് അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ തിരിയെ വരാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

നൈനാ എന്ന ആ ഉരുവിൽ ആ നാട്ടുകാരെ കൂടാതെ ഇരുപത്താറുപേർ തിങ്ങിയിരുന്നിരുന്നു. ധർമ്മൻ ജനുവരി ൪-നു- ആ കപ്പൽ യാത്ര തുടങ്ങി. രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു് പിൻറാ എന്ന കപ്പൽ അവർ കണ്ടു. ആ കപ്പൽ നങ്കൂരം താഴ്ത്തി നിറുത്തിയശേഷം പിൻസൺ, കൊളംബസ്സിനെ കാണാനായി അദ്ദേഹം കയറിയിരുന്ന ഉരുവിൽ എത്തി. അയാൾ കൊളംബസ്സിനെ പിരിഞ്ഞുപോയതു് മനുഷ്യവുമായ ഭോഷവിചാരത്തോടു കൂടിയല്ലെന്നും മറ്റും നടിച്ചു. കൊളംബസ് ചതിയിൽ കടുങ്ങാൻ ഇടയായില്ലല്ലോ. യത്രോദ്ദേശ്യം ശുഭമായി പരിണമിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ മനോഹരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചില്ല.

രണ്ടു കപ്പലുകളും ആവശ്യമുള്ള ജലം സംഭരിച്ചുകൊണ്ടു് ജനുവരി ൯-നു- യാത്രയായി. ഏകദേശം ഒരുമാസത്തോളം ആ യാത്ര ക്ഷേമകരമായിത്തന്നെ കഴിഞ്ഞു. പിന്നീടു കാറ്റു മാറിവീണു. ഭയങ്കരമായ ചക്രവാതത്തിന്റെ ആക്രമണത്തിനധീനങ്ങളായ രണ്ടു കപ്പലുകളേയും രക്ഷിക്കാൻ കൊളംബസ് കഴിയുവേണ്ടി ഉത്സാഹിച്ചിട്ടും ആപത്തു് അപരിഹാരണീയമെന്നുതന്നെ കണ്ടു. ഒടുവിൽ കൊടുങ്കാറ്റൊഴിഞ്ഞു് ഒരുവിധം രക്ഷ പ്രാപിച്ചു നൈനാ എന്ന ഉരു മാച്ചു് ൪-നു- ലിസ്ബൺ ഏകദേശം അടുത്തായി. ചതിനഞ്ചാം തീയതി കൊളംബസ് പാലാസിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അവിടെനിന്നു യാത്രതിരിച്ചു് ഏഴു മാസവും ചന്ദ്രണ്ടു ദിവസവും കഴിഞ്ഞാണു് തിരിയെ എത്തിയതു്.

കപ്പലിന്റെ ഭരണമനം പാലാസ് നിവാസികളെ അത്യധികമായി സന്തോഷിപ്പിച്ചു. കൊളംബസ്സും കൂട്ടുകാരും “ഇങ്ങിനി വരാതവണ്ണം” പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ നാട്ടുകാർ വിചാരിച്ചത്. അവർ തിരിച്ചുവന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല കൊളംബസ്സിന്റെ അഭിപ്രായം നാശമായിട്ടുവെന്ന് ഉറപ്പായിട്ടുവെന്ന് വേണ്ടുവോളം ലക്ഷ്യം കിട്ടുകയാണല്ലോ. കൂട്ടമണികൾ അടിക്കുന്ന ലാപനി ഒരിടത്തു്. വലിയതോക്കിനെ വെടികൾ മറന്നിടത്തു്. ജനങ്ങളുടെ ആത്മീയതയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയിടത്തു്. എന്നുവേണ്ട, ആ അസംഭാവന ബഹുജനത്തിനിടയിൽ കൊളംബസ്സും കൂട്ടുകാരും കപ്പലിൽനിന്നു കരയ്ക്കിറങ്ങി. അവർ പ്രധാനദേവാലയത്തിൽ പോയി, കപ്പൽയാത്ര മംഗളമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിൽ അർപ്പണം ധരിച്ചു. നേർത്തു നേർത്തു കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തി. ജനസംഘം അവരെ അനുഗമിച്ചു. അടുത്തദിവസം ജന്തുക്കൾ, വെടികൾ മുതലായി അവർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പല അപൂർവ്വവസ്തുക്കളെയും ഇൻഡ്യന്മാരായ പത്തുപേരെയും കപ്പലിൽ നിന്നു കരയ്ക്കിറക്കി.

കൊടുങ്കാറ്റിനിടയിൽ കൊളംബസ്സിനെ പിരിഞ്ഞ പിൻസൺ ബയോൺ എന്ന മറ്റൊരു തുറമുഖത്തിലടുത്തു. അയാൾ നവീനരാജ്യങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് അവിടെനിന്നു് ഇന്ത്യയിലേക്കും ഹിന്ദുവിനാൽഹിനരും ഒരു കടൽപ്പാത. രാജധാനിയിലെത്തി വിവരമറിയിക്കാൻ അനുമാനിക്കുന്നമെന്നും ആ കത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. നന്നെ കൊടുങ്കാറ്റിൽ കടന്നു നശിച്ചുപോയെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ വിശ്വാസം. പാലോസിൽ എത്തിയപ്പോൾ തുറമുഖത്തിൽ ആ ഉരുവിനെ കണ്ടു് അയാൾ വിസ്മയിച്ചുപോയി.

കൊളംബസ്സിനെ ആദരിച്ചത്.

കൊളംബസ്സിന്റെ പുനരാഗമനം സ്പെയിൻരാജ്യവാസി കളടയിടയിൽ അത്യാനന്ദകരമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭം ജനിപ്പിച്ചു. കഴിഞ്ഞ ഒരുസംവത്സരം കായ്ക്കുങ്ങൾക്കു വിസ്തൃയാവഹമായ ഒരു മാററം വരുത്തി. ദരിദ്രനായ ഉന്മത്തനെന്ന ആക്ഷേപത്തിനും നിന്ദയ്ക്കും പാത്രവാനായിത്തീർന്നിരുന്ന ആ അത്യന്താഹമുത്തി ഇപ്പോൾ മഹാസമുദ്രത്തിൽ അഡ്മറലും വെസ്റ്റിൻഡ്യാദീപങ്ങളിൽ വൈസറായിയും അപൂർവ്വതപാവേക്ഷകന്മാർ അവശ്യം പ്രേക്ഷിക്കേണ്ട മഹാനും ആയിത്തീർന്നു. സെവില്ലെ പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ ആജ്ഞപൂർവ്വമായ അശപസൈന്യസംഘത്താൽ അദ്ദേഹം അനുഗതനായി. ആ യാത്ര തുടങ്ങുമുൻപേ രാജാവിന്റെയും രാജ്ഞിയുടേയും സന്ദേശത്തെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ദൂതൻ അവിടെ എത്തി. “ഇൻഡീസ് ദീപങ്ങളിൽ ഗവർണറും മഹാസമുദ്രത്തിൽ അഡ്മറലും ആയ ഡാബർക്രിസ്റ്റോവൽ കൊളോൺ കണ്ടെന്നതിനു് രാജാവും രാജ്ഞിയും കൂടി അയയ്ക്കുന്ന സന്ദേശം” എന്ന് അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു. രാജ്യത്തിനും രാജ്യപ്രമാണികൾക്കും ശരംശപരനാവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്ത ശ്രമത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം ഓർത്തു് അവർക്കുണ്ടായ ചേതോവികാരം ആ സന്ദേശത്തിൽ യഥാശാസ്ത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബാർസെലോനാ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നായിരുന്നു അതെഴുതപ്പെട്ടത്. കൊളംബസ് രാജാവിനേയും രാജ്ഞിയേയും നേരിട്ടു കണ്ടു സകല സംഭവങ്ങളും സവിസ്തരം അറിയിച്ചശേഷം കൊളംബസ് പുതിയ ദീപങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ തയ്യാറാകണമെന്നുകൂടി അതിൽ കാണിച്ചിരുന്നു.

ആദ്യയാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ച പ്രധാനികളും ആറു ഇൻഡ്യാനാരുടുകൂടി ബാർസെലോനയിലേയ്ക്കുപോയി.

നവ്യ

രം “കാഴ്ചകാണാൻ” വഴിമധ്യേ ജനങ്ങൾ കൂട്ടുകൂട്ടമായി നിന്നിരുന്നു. ബാർ സലോണയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു ദരിദ്രനത്തിനു പല മോടികളും കൂട്ടിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ നഗരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ വിശിഷ്ടകണ്ഠകങ്ങൾ ധരിച്ചവരുകൂട്ടം അശ്വസൈന്യം വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ എതിരേറ്റു രാജാവിന്റേയും രാജ്ഞിയുടേയും മുൻപാകെ നയിക്കാൻ തയ്യാറായി. രാജാവും രാജ്ഞിയും നേരത്തെ സന്നദ്ധരായി രമണീയമായി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഒരു ആമന്ത്രണമണ്ഡപത്തിൽ ഓരോ സിംഹാസനത്തിലും, കിരീടാവകാശിയായ ജുവാൻരാജകുമാരൻ രാജ്ഞിയുടെഅരികത്ത് ഒരു പീഠത്തിന്മേലും, പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും ഉന്നതയുജോഗന്ധന്മാരുടേയും അകമ്പടിയോടു കൂടി ഇരുന്നു. കൊളംബസ്സിന്റെ ആഗമനത്തെ രാജവീഥിയിലുണ്ടായ ജനസംഘത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ലക്ഷിക്കരിച്ചു. ഘോഷയാത്രയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ഇൻഡ്യന്മാർ കുന്തവും അമ്പുവേലക്കാരും അനുരീചങ്ങളിലെ കായ്കനി കളുടേയും ജന്തുക്കളുടേയും മാതൃകകൾ വഹിച്ചിരുന്നു. കൊളംബസ് ഗദാഹസ്തന്മാരായും രാജചരിവാരങ്ങളായും അനുഗതനായി രാജസന്നിധിയിലേയ്ക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു. രാജാവും രാജ്ഞിയും എഴുന്നേറ്റു അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഒരു നടപടി മുൻപാരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവർ അന്യോന്യം യഥായോഗ്യം ബഹുമാനിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തെ സിംഹാസനത്തിന്റേക്കു തന്നെ ഒരു പീഠത്തിന്മേൽ ഇരുത്തി യാത്രോദന്തം വിവരിക്കാൻ കല്പനയുണ്ടായി.

വിവരം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം സ്ഫുടമായും വാഗ്വിലാസത്തോടു കൂടി അവരെ ധരിപ്പിച്ചു; വിവരണം അവസാനിച്ച് ഏതാനും നിമിഷം ആ രാജസഭസ്തു നിശ്ശബ്ദമായിത്തീർന്നു. അനന്തരം രാജാവും രാജ്ഞിയും നമസ്കാരപൂർവ്വം ദൈവ

ഫെർഡിനാഡും, ഇസ്സബെല്ലയും
കൊളംബസ്സിനെ ആദരിക്കുന്നത്

(പുറം നമ്പ്)

പ്രായ്ന കഴിച്ചു. മറുഭവരം അവരെ അനുകരിക്കുകയുണ്ടായി. തദനന്തരം ഏതാനും പുരോഹിതന്മാരും ഗായകന്മാരും ആ മണ്ഡപത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഈശസ്തുതികളായ പാട്ടുകൾ തുടങ്ങി. പുറമേ നിന്നിരുന്ന ജനസമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ആ ഹൃദയനിശ്ചലാക്ഷരങ്ങൾ ഇടവിടാതെ മുഴങ്ങി. കൊളംബസ് ബാർസലോണായിൽ നിന്ന് പോകുന്നതുവരെ തന്റെ അതിഥിയായിരിക്കണമെന്ന് ടോളഡോയിലെ കാർഡിനൽ ആച്ച് ബിഷപ്പ് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഏതാനും ദിവസം രാജകുടുംബത്തിലെ പല അംഗങ്ങളുമായി ദീർഘമായ സന്ദർശനങ്ങൾ നടത്തി. രണ്ടാമത്തെ യാത്രയ്ക്കായി മുൻപിലത്തേതിലും കൂടുതലായ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഏല്പാടുകൾ രാജകല്പനപ്രകാരം ആരംഭിച്ചു. പുതിയ ദേശങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ, പോർട്ടുഗൽരാജാവിൽ നിന്ന് ചുറ്റും തകരാറും പറ്റാതെയിരിക്കാൻ സ്പെയിൻരാജാവു പോപ്പുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തു.

റോമിലെ പോപ്പിന് ഭൂലോകത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിന്മേലും ഒരവകാശമുണ്ടെന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ വായ്പ്പ്. ബായഡോർ കോടിയുതൽ ഇൻഡ്യാവരെയുള്ള സമുദ്രാശത്തിലെ രാജ്യങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രാവകാശം സ്പെയിൻ കാക്കണമെന്ന് അവർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും തങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്ന ഭൂവിഭാഗങ്ങളിന്മേൽ പൂർണ്ണ വകാശം തങ്ങൾക്കുതന്നെ ലഭിക്കണമെന്നു അപ്പോൾ ഭരിച്ചിരുന്ന പോപ്പിനോടു പോർട്ടുഗലിലെ ഫെർഡിനാൻഡ് അപേക്ഷിച്ചു. സ്പെയിൻകാർ നവീനമായി കണ്ടറിഞ്ഞു കൈവശപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലങ്ങളുടെ അവകാശത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി അവരുടെ അപേക്ഷയും പോപ്പിന്റെ മുൻപാകെ വന്നുചേർന്നു. പോപ്പാകട്ടെ അസോഴ്സ് ദ്വീപത്തിനു പടിഞ്ഞാറു നൂറു കാതം അകലെയായി സമുദ്രത്തിൽ ഒരതിര സങ്കല്പിച്ച് അതിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള സകല സ്ഥലങ്ങളും സ്പെയി

നിന്നും കിഴക്കുള്ളവ പോർട്ടുഗലിനും അധീനങ്ങളാക്കി ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്തു.

കൊളംബസ്സിനെ എല്ലാവരും വളരെ ബഹുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം ബാർസലോണയിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും രാജാക്കന്മാരോടും വിശിഷ്ട കിരീടാവകാശിയായ ജുവാൻരാജകുമാരനോടും ഒന്നിച്ച് ഒരേ വണ്ടിയിൽ സവാരി ചെയ്തും ആ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ജനങ്ങൾ ആ ഹൃദയനീർഗ്ഗേലാവങ്ങളോടു കൂടി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കയും ചെയ്തുപോന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു മുൻപേ നരകപ്പെട്ട അസുലഭപദവികൾ കൂടാതെ രണ്ടാമത്തെ യാത്രയും ഒരുക്കംതുടങ്ങിയ കപ്പൽക്കൂട്ടത്തിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി ക്യാപ്റ്റൻജനറൽ എന്ന സ്ഥാനവും കൊടുത്തു.

കൊളംബസ്സ് കണ്ടറിഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങൾ ഇൻഡ്യയുടെ അംശങ്ങളാണെന്നു ഉശ്ഛിഷണതയായി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. സ്വപ്നവും പഞ്ഞിയും ആ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇൻഡ്യയിലും ഉണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലെ ഉല്പന്നങ്ങളിൽ വേറൊന്നു കറുവാപ്പട്ടയാണ്. ദീപങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ആ സാധനം കുരുമുളകിൽ ഒരു വസ്തുവായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. അവിടങ്ങളിൽ കാണപ്പെട്ട പക്ഷികളുടെ തുവലുകൾ ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നവയോപിരുന്നു. ഒരിടത്തെ മുതല മറ്റു സ്ഥലത്തെ ചീങ്കണ്ണിയെപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. അതിനാൽ ഫർഡിനാൻഡും ഇസബല്ലായുമായുണ്ടായ ഉടമ്പടിയിൽ അഭിനവപ്രദേശങ്ങളെ “ഇൻഡീസ്” എന്ന നാമധേയംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം കുറിച്ചത്.

കൊളംബസ്സിനെ വഞ്ചിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു അവകാശം സിദ്ധിച്ച ബഹുമതി അപഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച പിൻസൺ എന്നവനെ കഠിനമായി ശাসിക്കയും രാജധാനിയിൽ

പ്രവേശിക്കാൻ നിരോധിക്കയും ചെയ്തു. ഇതു നിമിത്തം ആ ഡി പിടിച്ച് അയാൾക്കു മുൻപുണ്ടായിരുന്ന രോഗം വർദ്ധിച്ച് ഏറെ താമസിയാതെ അയാൾ ഭൂവാസം വിട്ടു. എങ്കിലും അന്യരും രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്ത ജോലിയെ ഗണിച്ച് സ്വേയിനിലെ മറ്റൊരു രാജാവായ ചാറത്ത് അഞ്ചാമൻ അയാളുടെ കുടുംബക്കാർക്കു ചില ബഹുമതികൾ കൊടുത്തു.

രണ്ടാമത്തെ യാത്ര.

കൊളംബസ്, രാജാവിന്റെയും രാജ്ഞിയുടേയും കല്പന പ്രകാരം കൊളംബസ് കപ്പലുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാനായി കാഡിസ് എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോയി. മൂന്നു വലിയ കപ്പലുകളും പതിനാലുരുക്കളും യാത്രയ്ക്കുണ്ടാക്കി. ഇൻഡീസിലേയ്ക്കു ജടകപ്പൽയാത്രയ്ക്കു വാഗ്ദാനപ്പെടുന്ന സാമഗ്രിക സജ്ജീകരിക്കുന്നതിനും രാജ്യനന്മയേയും രാജ്യശസ്തിനേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുണ്ടാക്കപ്പെടുത്തി. ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ പ്രധാനിയായ ഫാൺസെക്കാ എന്നയാൾ അതിസമത്വനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയായിരുന്നെങ്കിലും നിർദ്ദയവശാൽ അയാൾക്കു പ്രകൃതിസിദ്ധങ്ങളായി അസൂയ, അഹങ്കാരം, പ്രതികാരമുള്ള എന്നീ ദുർഗുണങ്ങൾ വേണ്ടുവോളമുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ കൊളംബസ്സിന്റെ ഉന്നതപദവിയിൽ അസഹിഷ്ണുവായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യനിർവ്വഹണത്തിൽ നിഷ്ഠുളങ്കുമായി സഹകരിയ്ക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു. റോകായ്ക്കും അയാൾ നിശ്ശേഷം വിസ്മരിച്ചിട്ട് നിവൃത്തിയുള്ളതോളം പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കി. കൊളംബസ്സിന്റെ സഹകൃതുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവരുടെ നേർക്കു ധിക്കാരമായി വർത്തിക്കുന്നതുതന്നെയാണു് ഫാൺസെക്കായുടെ സ്നേഹത്തെ ആജ്ജിക്കുന്നതിനു സുകരമായ മാർഗ്ഗമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴ്ജോലിക്കാർ കണ്ടു.

ഇൻഡീസിലെ ശീതോഷ്ണാഘസ്ഥയ്ക്കു നുകൃലമായ വിത്തു കളും കായ്കളും അവയെ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനുള്ള പല സാമഗ്രികളും കൂടി യാത്രക്കാർ തയ്യാറാക്കി. പല തൊഴിലുകാരും അവരവരുടെ പണിയായുധങ്ങളോടു കൂടി യാത്രയ്ക്കു സന്നദ്ധരായി. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഭൂവനനക്രിയയ്ക്കൊരുമ്പെട്ടവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇരുപതു കുതിരകളും ദ്വീപിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

കൊളംബസ് കണ്ടറിഞ്ഞ നവാത്തരീപത്തിൽ പോയാൽ ആർക്കും വേഗത്തിൽ ഐശ്വര്യവാന്മാരാകാമെന്ന് മൂഢമായ ഒരു ബോധം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചു. അതു നിമിത്തം ദ്വീപയാത്രയ്ക്കായി അപക്വമായ ഒരു ജനസംഘം കരഡീസിൽ എത്തി. വലിയ കുടുംബങ്ങളിൽ ജനിച്ച് അദ്ധ്വാനശീലത്തെ വെറുത്ത് സമയവും ധനവും ദുർവ്യയംചെയ്തു നശിച്ചവരും അത്യാഗ്രഹത്താൽ അങ്ങമിങ്ങമോടി അലയുന്നവരും എന്നു വേണ്ട കൊള്ളരുതാത്ത പലരും ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ആയിരത്തിനാനൂറുപേരിലധികം കപ്പലിൽ കയറി, കൂടാതെ പരിശോധനാവസരത്തിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന പലരും കപ്പൽവിട്ട് ഉൾക്കടലിലായെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷരായി.

കൊളംബസ്സിന്റെ സഹോദരൻ ഡീഗോയും അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു പോയി. അദ്ദേഹമാകട്ടെ സദ്ഗുണമുക്തനും വിവേകിയും ആയ ഒരു ഉത്തമ യുവാവായിരുന്നു. കൊളംബസ്സിന്റെ പുത്രന്മാരായ ഡീഗോ, ഫർണാൻഡോ എന്നീ രണ്ടാളും പിതാവിന്റെ യശസ്സിനാൽ അഭിമാനംപൂണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗമനാഘോഷം കാണാൻ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ൧൪൯൩-സെപ്റ്റംബർ ൨൪-നു- സൂര്യോദയത്തിനു മുൻപേ കപ്പൽകൂട്ടം കാഡീസ് ഉൾക്കടലിൽ നിന്നും തിരിച്ചു. പ്രഭാതസൂര്യകരങ്ങളോ കപ്പൽപായ്കളെ പ്ര

ശോഭിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടു് ആ കപ്പലുകൾ നവീനഖണ്ഡത്തിൽ നിന്നു ധനം ശേഖരിച്ചു തിരിച്ചു വരുന്നതു കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ വസതികളിലേയ്ക്കു മടങ്ങി.

കൊളംബസ് ക്യാനറിദ്വീപങ്ങളിൽ കപ്പലടുപ്പിച്ചു് വെള്ളവും വിറകും ധാരാളം സംഭരിച്ചശേഷം ഹിസ്സാനിയോലായിൽ വളർത്താൻ പശു, ആടു്, പന്നി, കോഴി എന്നീ ജന്തുക്കളേയും മധുരനാരകം, ചെറുനാരകം, മുതലായി പല വൃക്ഷസസ്യാദികളേയും വിലയ്ക്കു വാങ്ങി.

നവംബർ ൨-നു വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ കരകാണാറായി എന്നു് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ പടിഞ്ഞാറു മാറി ഒരു ഉന്നത ദ്വീപം കണ്ടു. ആ സമയം കപ്പലുകളിലുണ്ടായിരുന്നവരുടെ ആഹ്ലാദാവത്തിന്റെ പ്രതിസപനം അന്തരिक्षത്തിൽ വ്യാപിച്ചു. കപ്പലുകൾ കരയിലേയ്ക്കു് അടുക്കുംതോറും അരണ്യനിബിഡങ്ങളായ മറ്റു ദ്വീപങ്ങളും ഒന്നൊന്നായി കണ്ടുതുടങ്ങി. അവയിൽ ഒന്നിനു് കൊളംബസ്സു് ഗാഡലോപ്ദ്വീപം എന്നു പേരിട്ടു. ഇവിടെ വെച്ചു് സ്പെയിൻകാർ കടച്ചുക്ക അല്ലെങ്കിൽ പുറത്തിച്ചുക്ക ആദ്യമായി രചി നോക്കി. മരങ്ങൾക്കിടയിൽ അവിടവിടെ വലിയ കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ചിലഗൃഹങ്ങളിൽ പഞ്ഞി ധാരാളം കാണപ്പെട്ടു. ശുകങ്ങളെഅവിടങ്ങളിൽ വിനോദത്തിനായി വളർത്തിവന്നിരുന്നു. പുതിയ ആളുകളെ കണ്ടപ്പോൾ ആ നാട്ടുകാരെല്ലാം ഓടി ഒളിച്ചു. ഏതാനം സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും മാത്രം ഓടിപ്പോയില്ല. അവർ മറ്റു ദ്വീപങ്ങളിൽ നിന്നു ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. റം സ്ഥിതിഗതികളും ഭക്ഷണത്തിനായി മനുഷ്യമാംസം പാകം ചെയ്യുന്നതും മറ്റും കണ്ടിട്ടു് ആ ദ്വീപന്മാർ മനുഷ്യ

ഭീഷ്മകളായി ഭയങ്കരന്മാരായ കാരിബ്ബുകളാണെന്നു കൊളംബസ് നീശ്ചയിച്ചു.

മുൻപെ കണ്ടറിഞ്ഞു് അവകാശം സ്വീകരിച്ചു് സ്പെയിനിന്റെ അധിനിവേശമാക്കിയ ദ്വീപും തന്റെ താല്ക്കാലികമായ വേർപാടിനാൽ ഏതവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുമെന്നറിയാനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടും വാസസൗകര്യത്തിനായി പല സാധനങ്ങളും അവിടെ എത്തിക്കാനുള്ള ബദ്ധപ്പാടുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ആ പുതിയ ദ്വീപത്തിൽ താമസിക്കാതെ ഹിസ്സാനിയോലായിലേയ്ക്കു തന്നെ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. അവിടെ തന്റെ നാട്ടുകാർതന്നെയും കൂട്ടുകാരേയും അത്യാനന്ദത്തോടു കൂടി ആ ദരിക്കുമെന്നു കൊളംബസ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും അവരിൽ ആരുമെന്നെ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ വന്നുചേരാഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അത്യധികം വിസ്തയിക്കയാണുണ്ടായതു്. അവരുടെ ക്ഷേമസ്ഥിതി അറിയാനുള്ള ഉല്ലണ്ണയോടുകൂടി കരയ്ക്കടുത്ത അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ചേണ്ട വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനുള്ള ആ നാട്ടുകാർ ഓടി ഒളിച്ചുകളഞ്ഞു. മുൻപുണ്ടായിരുന്ന കോട്ട ഇടിച്ചുനിരത്തിയിരിക്കുന്നതും സ്പെയിൻകാർ ധരിച്ചിരുന്ന ഉടുപ്പു മുതലായവ കീറി എറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ ഓടിച്ചു താരമാറാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതും മറ്റും കണ്ടിട്ടു് ആ സേനാവിഭാഗം മുഴുവൻ നശിച്ചിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി.

കൂട്ടുകൾക്കു സംഭവിച്ചതായി ഊഹിക്കപ്പെട്ട ആപത്തിൽ സ്പെയിൻകാർ അനന്തരം വിട്ടുപോകാതെത്തന്നെ അവിടുത്തെ പ്രമാണിയുടെ ഒരു സഹോദരൻ ബന്ധുഭാവത്തിൽ അവിടെ എത്തി കൊളംബസ്സു് അവിടം വിട്ടുപോയതിൽ പിന്നീടുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു് അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. അതു് ഊഹിതമായിരുന്നു. “കൊളംബസ്സിന്റെ യാത്രകൾ അദ്ദേഹ

രന്ധ

കൊളംബസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാരുടെ അവസ്ഥാഭേദംനിമിത്തം കൃത്യനിവഹണത്തിൽ പല ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. അറബിൽ ചിലർ മടിയന്മാരും, മറുചിലർ മറയന്മാരും മിക്കവരും ദുരാഗ്രഹികളും അലസന്മാരായി കഴിച്ച് ഐശ്വര്യമുണ്ടാക്കാൻ ആശിച്ചവരും ആയിരുന്നു. കൊളംബസ്സിനും അദ്ദേഹത്താൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട അധിനിവേശത്തിനും നാശകരമായ ഒരു ഉപജാപത്തിന്റെ രൂപീകരണം ഉണ്ടായത് കണ്ടുപിടിക്കാനിടയായതിനാൽ അദ്ദേഹം കുറുകാരിൽ പ്രമാണികളെ ശിക്ഷിക്കുകയും മറുജനവരെയെ തടവുകാരാക്കി സ്പെയിനിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ധാരാളം ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും കൂടുതലായി ആളുകളും ആവശ്യപ്പെട്ടതു സ്പെയിനിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്നതിനു് പന്ത്രണ്ടു കപ്പലുകളേയും തിരിയെ അയച്ചു.

അജാഗ്രതയാലുണ്ടായ ഉപദ്രവങ്ങളുടെ ശമനത്തിനായി അദ്ദേഹം ദുഃഖപാതകാലങ്ങളിലേയ്ക്കു കൂടുകൂടെ സൈന്യസംഘങ്ങളെ അയച്ചു. ഈ സംഘം സിലാവോ എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോയി. സ്വർണ്ണം സുലഭമായി ലഭിക്കാവുന്നയിടങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തത് ആ പ്രദേശമാണെന്നറിഞ്ഞതിനാൽ അദ്ദേഹം പ്രധാന സേനാവിഭാഗത്തോടും നിവൃത്തിയുള്ളതോളം സൈനികാധിപന്മാരോടുകൂടി തിരിച്ചു. അശ്വസൈന്യങ്ങളെ ചിലപ്പോൾ മുൻപിലും മറുചിലപ്പോൾ പിന്നിലും നടത്തിയും കൊടികൾ ഉയർത്തിയും ഉണ്ടായ ആ യാത്ര ആ നാട്ടുകാരെ വിസ്മയാകലരാക്കി. അശ്വങ്ങൾ അവിടെ അഭൂതപൂർവ്വങ്ങളായിരുന്നതിനാൽ അശ്വങ്ങളും അശ്വാത്രവന്മാരും രാവുപും ബലവുപുംകൊണ്ടു് അപ്രതിഫലങ്ങളായ സംയുക്ത ജന്തുക്കളാണെന്നു് ഇൻഡ്യന്മാർ ഊഹിച്ചു.

കൊളംബസ് ഇസബല്ലായിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ

അവിടെ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിരുന്ന സസ്യങ്ങളും മറ്റും വേഗംവലി
 ച്ചു നാടൊട്ടുക്കു വ്യാപിക്കാനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടു് അദ്ദേഹ
 ത്തിനു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി. പല പഴവസ്തുക്കളുടെ വി
 ത്തുകൾ മുളച്ചു വളർന്നിരുന്നു. കരിമ്പു സമൃദ്ധിയായി വളർന്നു
 വരുന്നതുകണ്ടു. ഏതാനും മുന്തിരിങ്ങാക്കലകൾ അ
 ഘോരതന്നെ പാർച്ചെടുക്കാനായി. കുറെ കോതമ്പുകതിരുക
 ളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപാകെ കൊണ്ടുവന്നു. നേരേമറിച്ച്
 അവിടെ പരക്കെ വ്യാപിച്ചു വലിച്ചുവന്ന രോഗം, അതുപി,
 ബുദ്ധിമാന്ദ്യം എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹത്തെ ഹനി
 ച്ചു. ജലപ്രവാഹമില്ലാത്ത ചെളിപ്രദേശങ്ങളും സൂര്യന്റെ അ
 തികരോരങ്ങളായ കിരണങ്ങളും പലപ്പോഴും പനിമുതലായ രോഗ
 ങ്ങളുടേവിടക്കാൻ പ്രത്യക്ഷകാരണങ്ങളായി ഭവിച്ചു. സംഭ
 റിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഔഷധങ്ങൾ തീർന്നുപോകയും രോഗികൾ
 ക്കു് അത്യാവശ്യമായ ചികിത്സയ്ക്കും ശുശ്രൂഷയ്ക്കും കുറവുണ്ടാ
 കയുംചെയ്തു. അതിനാൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വേണ്ടുവോ
 ളും കൃഷിചെയ്യാൻ സൗകര്യം പോരാതെവന്നു. ആഹാര
 വസ്തുക്കൾ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. യൂറോപ്പിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരപ്പെ
 ട്തുവ ഏറിയകൂറും ചെലവായിപ്പോകയും ഉണ്ണാധികൃത്താൽ
 അഴുകിയും മറ്റും ഉപയോഗമില്ലാതായിപ്പോകയും ഉണ്ടായി.
 അതിനാൽ അവയെല്ലാം ചുരുക്കിച്ചെലവാക്കാൻ അദ്ദേഹം
 നിർബന്ധിതനായി. റം വിഷയത്തിൽകൊളംബസ് സ്ഥാന
 വലിപ്പത്തെ തീരെ ഗണ്യമാക്കിയില്ല. ഇതു നിമിത്തം കൊ
 ളംബസ്സിന്റെ സഹകാരികളിൽ ചിലർക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 മേൽ അപ്രീതി വലിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ കൂട്ടവും കുറിയുമാ
 യി. ഉൽകൃഷ്ടന്മാരെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരും ജീവിതാവ
 ശ്യങ്ങൾക്കായി ജോലിചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഇതുകൊണ്ടു കൊ
 ളംബസ്സ് പെട്ടെന്നു് ഉൽകൃഷ്ടനായിത്തീർന്ന ഒരു വിദേശിയാ
 നെന്നും മറ്റും അവർ അപഹസിിച്ചുതുടങ്ങി.

ശ്വ

അദ്ദേഹം വേറൊരു പ്രദേശം കണ്ടറിയാൻ കപ്പൽയാത്ര ചെയ്യണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. അപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന ആഹാര സാധനങ്ങൾ ന്യായമായി വ്യയം ചെയ്യുന്നതിനും, കോട്ടയിൽ പാർക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടു വേല ചെയ്യിക്കുന്നതിനും, ഇസബല്ലായിൽ അപ്പോളാവാശ്യമില്ലാത്ത ശക്തനായ നാന്തുറാളുകളെ പിന്ദ്രോമാർഗറിറു എന്ന സ്ഥാനിയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലാക്കി ഉൾനാടുകളിൽ സഞ്ചരിച്ച പുതിയ പ്രദേശങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നതിനും, അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുക്കുന്നതും ഇൻഡ്യന്മാരുമായി ഇടപെടുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗാഢമായ നീതിതന്നെ നടത്തണമെന്നും അവർ വല്ല തെറ്റോ ധിക്കാരമോ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നാൽപോലും അവരെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും അവരുടെ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും സമ്പാദിക്കത്തക്കവിധം അവരെ ആദരിക്കണമെന്നും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ അവിടെ ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ ഭരണകാര്യം നടത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ ഡീഗോയെ നിയമിച്ചു, ഭരണകൃത്തിനെ സഹായിക്കാൻ ഏതാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെപ്പോലെയുള്ള ഉപദേശകസംഘമുണ്ടാക്കിയശേഷം ഒരു വലിയ കപ്പലും മൂന്നു ഉരക്കളുമായി അദ്ദേഹം യാത്രയാരംഭിച്ചു.

കൊളംബസ് ആദ്യം ക്യൂബായുടെതെക്കേക്കരയോരമായി കപ്പലോടിട്ടു. പൊക്കമുള്ള മലകൾ കണ്ടും, നദികളും തുറമുഖങ്ങളും പരിശോധിച്ചു വിവരം കുറിച്ചും, ചെറുവഞ്ചികളിൽ കയറി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കാൻവന്ന അസംഖ്യം ഇൻഡ്യന്മാരുമായി സന്ദർശനങ്ങൾകഴിച്ചും, യാത്ര തുടർന്നു. ഇൻഡ്യന്മാർ മത്സ്യം, ശുദ്ധജലം, മരച്ചീനികൊണ്ടുള്ള പലഹാരം മുതലായവ കാഴ്ചവെയ്ക്കുകയും പകരം പല്ലുങ്കുമരണികളും മറ്റു പല നിസ്സാര സാധനങ്ങളും വാങ്ങുകയും ഉണ്ടായി. ക്യൂബായുടെ പ്രകൃതി വിലാസത്തേക്കുറിച്ചു വളരെ പ്രശംസിച്ചു അദ്ദേഹം എർഡിനാൻഡിനെഴുതി. അതിൽ ഒരു ഭാഗം ഇങ്ങനെയാണ്.

ഇവിടെ തുറമുഖത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ചു പതിക്കുന്ന ഒരു നദിയുണ്ടു്. ഞാൻ ആ നദിക്കു പോട്ടോസാൻറാ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ഗതാഗതങ്ങൾക്കു വേണ്ടുവോളം ആഴമുള്ളതാണു്. അതു നിർണ്ണയിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു് അളന്നു നോക്കി. നാലുഞെട്ടടി താഴ്ചയുണ്ടെന്നു കണ്ടു. എങ്കിലും താഴത്തെ മണൽകാനാമം വെള്ളം അത്ര തെളിഞ്ഞതാണു്. ഇതിന്റെ രണ്ടുകരയ്ക്കും താലവകൃത്തിലുള്ള മരങ്ങൾ തിങ്ങി നില്ക്കുന്നു. ഏറെ പൊക്കമുള്ളവയും ഇഴുകുത്തലിനുണ്ടു്; ഇവയുടെ മധ്യ വായുവിനെ ഹിതകരമായി ശുദ്ധിയാക്കുന്നു. ഇവിടുത്തെ പൂക്കളും, കിളികളും രമണീയങ്ങളും അസാധാരണങ്ങളുമാണു്.

കൊളംബസ് പിന്നീടു തെക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ ഒരു വലിയ ദ്വീപം ഉള്ളതായി അദ്ദേഹം കേട്ടു. ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ വകയായിരിക്കുന്ന ജമേക്കാ ദ്വീപമാണതു്. ആ ദിഗ്ഗാന്തരം അപരന്മാരുടെ അമിത്രങ്ങളും അവരെ അകാരണമായി ഭയപ്പെടുത്തുന്നവരുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ താമസിച്ചില്ല; കപ്പലുകളുടെ ചിറ്ററ അററകറങ്ങൾ പോക്കിയശേഷം ആവശ്യമുള്ള വെള്ളം ശേഖരിച്ചിട്ടു് കൃബായിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. കൃബാതീരത്തിനടുത്തുകൂടി യാത്ര ചെയ്തു് അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ നദിയുടെ പതനസ്ഥലത്തെത്തി. അവിടുത്തെ ജനപ്രമാണി സന്തോഷാദരസമേതം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ജനങ്ങൾ പലതരത്തിലുള്ള പക്ഷികൾ, പഴങ്ങൾ, മരച്ചീനിമാവു് എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിനു കാഴ്ചവച്ചു. കൊളംബസ് നന്ദരിക്കുന്ന പ്രധാന പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം ആർക്കു സ്പഷ്ടമായി കാണത്തക്കയിടം നോക്കി കുരിശു നാട്ടുക പതിവായിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു് ഈ നദിയുടെ തീരത്തിൽ ഒരു വലിയ കുരിശു സ്ഥാപിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിച്ചു. ഈ ക്രിയ വലിയ ആഘോഷത്തോടും പ്രാർത്ഥന

നകളോടുംകൂടി ഒരു ഞായറാഴ്ച രാവിലെ നടത്തപ്പെട്ടു. ഇൻഡ്യന്മാർ ഈ ഉത്സവത്തെ ഭക്തിഭയസഹിതം പ്രേക്ഷിച്ചു. മതപുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനാദ്ധ്യക്ഷനായും, ഉജ്വലിക്കുന്ന ദീപങ്ങളുടെ പ്രഭയും സുഗന്ധസാധനങ്ങളെ ധൂളിയാക്കി തീയിലിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന പരിമളധൂമവുംമറ്റും കണ്ട് ആത്ം ഈശ്വരോദ്ദേശ്യകമായ ഒരു വിശുദ്ധോത്സവമാണെന്ന് അവർ ഊഹിച്ചു. അത് അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഗൗരവശ്രദ്ധയോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്ന എൺപതിൽപരം വയസ്സായ ഒരു ഇന്ത്യൻ അത്യുജ്വലിതം കൊളമ്പെസ്സിനോടായിട്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“നീ ഇവിടെ നടത്തിയത് നന്നായിരിക്കുന്നു. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള ഭക്തി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നാകുന്നു എന്റെ ഊഹം. നീ ശക്തിയേറിയ ഒരു സൈന്യസംഘവുമായി ഇയിടെ രംഭ്രമയിൽ വന്ന് പല രാജ്യങ്ങളേയും കൈവശപ്പെടുത്തി, ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വലിയ ഭീതി വ്യാപിപ്പിച്ചുവരുന്നതായി ഞാൻ അറിയുന്നു. എന്നാൽ നിനക്ക് അഹംഭാവമുണ്ടാകരുത്. ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം ദേവി, ദേവത്തെ വിട്ടാൽ രണ്ടു യാത്രകൾ നടത്തേണ്ടതായുണ്ടെന്നറിയുക. ഒന്ന് ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞു ഭയങ്കരവും അശുഭവും ആയ ഒരിടത്തേയ്ക്കു്. സമസ്യപ്പികളുടെ നേർക്കു് നിദ്രിയമായും അന്യായമായും കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുള്ളവർക്കു്. മറ്റൊന്ന് രമ്യവും ആനന്ദകരവുമായ മറ്റൊരിടത്തേയ്ക്കു്. ലോകത്തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവർക്കു്. നീ മനുഷ്യനാകുന്നു; അതിനാൽ മരിക്കത്തന്നെ ചെയ്യും. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു് തക്ക അനുഭവം അവനവനുണ്ടാകാമെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക. ഒന്നിനേയും അനാവശ്യമായി ഉപദ്രവിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുക. നിനക്കു് തിന്മചെയ്യാത്തവർക്കു് നീ തിന്മചെയ്യരുത്.”

ഈ പ്രസംഗം കൊളംബസ്സിന്റെ ആശയത്തെ ആക്രമിക്കി. ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കാനും അവരുടെ ശത്രുക്കളായ കാരിബ്ബുകൾക്കുള്ള ശിക്ഷിക്കാനുമാകുന്ന താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു.

പിന്നീട് അഞ്ചുമാസത്തെയുണ്ടായ വിഷമയംത്രയിൽ കൊളംബസ് താഴ്ന്നതരത്തിലേ ഒരു കപ്പൽയാത്രക്കാരന്റെ നിലയിൽ വളരെ ദുഃഖം അനുഭവിച്ചു. അപ്പുറം നിസ്സാരമായ ഭക്ഷണവും നഗ്നദേഹത്തെ ബാധിച്ച ശീതേറ്റുണ്ടുള്ള ഉഗ്രതയും അദ്ദേഹത്തെ അലക്ഷോലപ്പെടുത്തി. മറ്റുള്ളവർക്കില്ലാത്ത ചില വിഷാദങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. കപ്പൽക്കാരൻ അവന്റെ കാവലിനുള്ള താഴ്ന്ന കഴിയുമ്പോൾ കൊളംബസിന്റെ ശൗജന്യത്തിനിടയിൽ സുഖമായുറങ്ങുന്നു. എന്നാൽ ക്യാപ്റ്റനുകളെ എത്രയോ രാത്രികളിൽ അശേഷം ഉറക്കമില്ലാതെ ചണ്ഡമാതത്തിന്റെ ഘോരപ്രഹരവും, ചൊങ്ങിച്ചുരുണ്ടുണ്ടാക്കിത്തു വീണു പോയന്നു രിരമാലകളുടെ ആക്രമനവും സഹിച്ചുകൊണ്ട് കപ്പലിന്റെ മേൽത്തട്ടിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിനും പുറമേ സ്വേയിൻകാരും മറ്റു പരിഷ്കൃതരാജ്യക്കാരും രണ്ടു അത്യലാപനത്തിൽനിന്നു സാരമായ ഫലങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നുള്ള ചിന്ത കൊളംബസ്സിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദ്രവ്യമായി പതിഞ്ഞു. ഇതെല്ലാംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ഭേദിച്ചുപോയതിൽ വിസ്മയിക്കാനില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ചെട്ടന്നു ഒരു രോഗം ബാധിച്ചു. അതോടുകൂടി കാഴ്ചകുറഞ്ഞു, ഓർമ്മവിട്ടു എന്നുവേണ്ട ചൈതന്യമാകെ നശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യം ആസന്നമാക്കുന്നു വിചാരിച്ച് കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്നവർ പരിഭ്രമിച്ചു. അതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹം

ത്തെ കഴിയുന്നവേഗത്തിൽ ഇന്നു ബല്ലായിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു വന്നു.

കൊളംബസ്സിന്റെ പ്രത്യാഗമനം അവിടെ അത്യാനന്ദകരമായി ഭവിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ പരിശ്രമശീലത്തിനു് ഇരയായി തീന്നുപോയിരിക്കുമോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീഘകാലത്തേയ്ക്കുണ്ടായ അസാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു് അവിടെ പലരും സംശയിച്ചു ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രിയസഹോദരൻ ബത്താലൊമ്യ തന്റെ പരികലിതന്നു ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനെ കണ്ടതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗം വിട്ടൊഴിയാനുള്ള പ്രധാന കാരണമെന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബത്താലൊമ്യ ജ്യേഷ്ഠന്റെ ആജ്ഞാനുസാരം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോയിരുന്നു. അവിടത്തെ ഏറ്റവും കഴിഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിൽ സിരക്യൂസി സ്പെയിനിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഫ്രാൻസിൽ വന്നുചേർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം കൊളംബസ്സിന്റെ അസാധാരണമായ സമുദ്രസഞ്ചാരത്തിന്റെ അത്ഭുതഫലങ്ങളേയും രണ്ടാമത്തെ യാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങളേയും പററി കേട്ടു് അദ്ദേഹം ബാലപ്പെട്ട സ്പെയിനിലെത്തിയെങ്കിലും അതിനു മുൻപേ കൊളംബസ് ആ രാജ്യം വിട്ടു. എന്നിട്ടും ഫ്രാൻസിനാൻഡും ഇന്നു ബല്ലായും വലിയ ബഹുമാനത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു് നവദീപങ്ങളിലേയ്ക്കു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കയറി അയയ്ക്കാനുള്ള മൂന്നു കപ്പലുകളുടെ മേധാവികാരം അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തു.

ബത്താലൊമ്യവിന്റെ ആഗമനം അപസരോചിതമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ കൊളംബസ്സിനു സഹായവും ഉപദേശവും അത്യാവശ്യമായിരുന്ന കാലമാണതു്. അവിടെഭരണാനുഭവത്തിലു ഡീശോയുടെ ശാന്തശീലം ക്ഷോഭകലമായ ആ സ്ഥലത്തെ ഭരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ അപ്രാപ്തമാക്കി ബ

ത്താലൊമ്മ്യവിന്റെ സ്വഭാവം ഭയരഹിതവും വ്യവസ്ഥിതവും ആയിരുന്നു.

കൊളംബസ് ഇസബല്ലായിൽ ഇല്ലായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളനുസരിച്ചു നടക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ മടിയനായി മറ്റു പല ഭക്തന്മാർക്കും വശംവദനായി കഴിച്ചു. മറ്റുള്ളവർക്ക് രംഗം നൽകി, മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശകമായും തീർന്നു. അവർ ഇൻഡ്യനാരെ വളരെ ഉപദ്രവിച്ചു. അവരുടെ വസ്തുവകകൾ അപഹരിച്ചു. നാട്ടുകാരുടെയിടയിൽ സ്നേഹിതകാരെക്കുറിച്ചു പൊതുവേ അസഹ്യമായ വെറുപ്പ് ഉത്ഭവിച്ചു. ആ നാട്ടുകാർ ഒരുദിവസം ഒരുപിടി ധാന്യവും അല്ലാമരച്ചീനിമാവുകൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടുമ്പോൾ സ്നേഹിതകാർതിനും തൃപ്തിപ്പെട്ടു മടിച്ചു മറിയുകയായിരുന്നു. ഇൻഡ്യന്മാർ വിദേശീയരുടെ രംഗം ഔചിത്യമില്ലായ്മയെ കണ്ടു് അതുകൊണ്ടു കൂടിയും രംഗം അക്രമബുദ്ധി പരിഹരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ രാജ്യത്തിൽ വിളവില്ലാതിരുന്നതിനാലായിരിക്കണം അവർ നാടുവിട്ടു പോന്നതെന്നു ഊഹിക്കുകയുണ്ടായി.

കൊളംബസ് തിരിച്ചുവന്നതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ചെയ്തുമുണ്ടായില്ല. അയാളും സ്വന്തം നാടുകൾക്കൊണ്ടു വെറുപ്പിനിടയാക്കിയ മറ്റൊരാളുകളും അവരുടെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ വിട്ടു സ്നേഹിതകാരികളായി കൊളംബസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചു പല അപവാദങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വ്യാപിപ്പിക്കാൻ തരുന്നോക്കി. മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ഒരു സേനാപതിയോടുകൂടി ഇസബല്ലായിൽ ചെന്നപ്പോൾ, കൊളംബസ്സിന്റെ സഹോദരന്മാർക്ക് ഇതിനെ നിരോധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ അയാൾ ബത്താലൊമ്മ്യ കൊണ്ടുവന്ന മൂന്നു കപ്പലുകളും അവശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു സേ

പഠനം:ബർമാസത്തിൽ സ്പെയിനിലേയ്ക്കു യാത്രതിരിച്ചു.

കൊളംബസ്സിന്റെ നടപടികളെ സംബന്ധിച്ച വ്യാജ വിവരങ്ങൾ സ്പെയിൻ രാജ്യഭരണനിർവഹകന്മാർ നിസ്സാരമായി ഗണിച്ചില്ല. ഹിസ്റ്റോറിയോലായിൽ എത്തി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അന്വേഷിച്ചു വിശദമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതിനു് സ്പെയിനിൽനിന്നു് ഒരു കമ്മീഷണറെ നിയമിച്ചു. ആ കമ്മീഷണരുടെ പേരു് ജുവാൻ അക്വാഡോ എന്നായിരുന്നു അയാൾ. ൧൪൯൫-ൽ അവിടെ എത്തി. അപ്പോൾ കൊളംബസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർക്കു് പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലാധികാരംകൊണ്ടു് തലതിരിഞ്ഞുപോകുന്നയാളായിരുന്നു അക്വാഡോ. അയാൾ ഇസബല്ലായിൽ ചെന്നുചേർന്നശേഷം എല്ലാവരോടും അവരവർക്കുള്ള സങ്കടങ്ങൾ അയാളെ കേൾപ്പിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നുമാത്രമല്ല അയാൾ കൊളംബസ്സിന്റെ പിൻഗാമിയായി ആ പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണകാര്യം നടത്താൻ വന്നിരിക്കുന്നയാളാണെന്നു പരോക്ഷമായി അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായി. കൊളംബസ്സുകൾക്കു് ഈ ആഗ്രഹകപ്രഭുവിന്റെ നേക്കു് അന്തസ്സോടും ക്ഷമയോടുംകൂടി പെരുമാറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമനസ്സുതയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. കൊളംബസ്സിന്റെ സ്ഥാനം തനിക്കു് അധീനമാക്കാൻ കാരണമായിത്തീരുന്ന തെളിവുകൾ—കൊളംബസ്സിനു പ്രതികൂലമായ തെളിവുകൾ—വേണ്ടുവോളം ലഭിച്ചുവെന്നു് അക്വാഡോ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടു് സ്പെയിനിലേയ്ക്കു തിരിയ്ക്കാൻ വട്ടംകൂട്ടി.

അതിനാൽ കൊളംബസ്സും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ന്യായത്തെക്കുറിച്ചു വാദിക്കാൻ അക്വാഡോയോടൊന്നിച്ചുതന്നെ സ്പെയിനിലേയ്ക്കു യാത്രയായി. അദ്ദേഹം അവിടെ ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ ഭരണകാര്യം നടത്തുന്നതിനു് ബർത്തൊലൊമ്യൂവിനെ ലഫ്റ്റനന്റു് ഗവർണരായി നിയമിച്ചു. ൧൪൯൬

മാച്ച് ൧൦-നു- രണ്ടാളും രണ്ട് ഉരുക്കളിലായി തിരിച്ചു. കൊളംബസ് കയറിയിരുന്ന ഉരുവിൽ രോഗികളും അപ്രാപ്തന്മാരുമായി സ്വന്തരാജ്യത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകുന്ന ഏകദേശം ഇരുനൂറ്ററിരുപതുപേർ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. യാത്ര അതിദീർഘം. ഭക്ഷ്യങ്ങളൊ റ്റുപ്ലഭം. ധരണ്ഡവസരത്തിൽ കൊളംബസ്സുകാരുടെ ഏറ്റവും താഴ്ന്നതരത്തിലുള്ള ഒരു കപ്പൽക്കാരൻമുതൽ അങ്ങേഅറററവരെ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ഭക്ഷണംകൊടുക്കാൻ ഏല്പാടുകയായി. അതിനാൽ ഏതാനുംപേർ സാഹസികന്മാരായി കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന ഇൻഡ്യാൻതടവുകാരെ തിന്ന് ഉപജീവിക്കുമെന്നു ഘോഷിച്ചു തിരക്കുകൂട്ടി. മറ്റുചിലർ ആ തടവുകാരെ സമുദ്രത്തിൽ തള്ളിക്കളയണമെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കൊളംബസ് രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളേയും നിരോധിച്ചു. ഒടുവിൽ സ്വെയിൻരാജ്യത്തിന്റെ തീരം കാണുകയുണ്ടായി.

മൂന്നാമത്തെ യാത്ര.

കൊളംബസ്സിന്റെ ആഗമനവൃത്താന്തം ഫ്ലാൻഡിനാൻഡും ഇസബല്ലായും അറിഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം ക്ഷേമമായി വന്നുചേർന്നതിനെക്കുറിച്ച് അനുഭവമോദിച്ചും അദ്ദേഹത്തെ രാജധാനിയിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചും കരുണാപുരസ്സുമായ ഒരു തിരുവെഴുത്തു് അദ്ദേഹത്തിനയച്ചു. ഈ എഴുത്തു് അദ്ദേഹത്തെ ഡെൽഫ്റ്റ്പ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം രാജധാനിയിൽ എത്തി അവരെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ സ്നേഹത്തോടു കൂടി ആദരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആനന്ദകവും ശബ്ദചതുരവും ആയ ഭാഷണം രാജ്ഞിയെ നദാഹൃതചിത്തയാക്കിയിരുന്നു. തന്റെ പ്രയത്നഫലത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തേയും മാഹാത്മ്യത്തേയും ആദിമദശയെ അതിക്രമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അഭിനവാനന്ദീപങ്ങളുടെ ഭരണവിഷയത്തിൽ ഉണ്ടാ

കുന്നതും ഉണ്ടാകാവുന്നതും ആയ ഉപദ്രവങ്ങളേയും കുറിച്ചു പൂണ്ണമായും തൃപ്തികരമായും വിവരിച്ചു അദ്ദേഹം രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. ആ മഹതി അകാശോന്മുഖങ്ങളെ അവിശ്വസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതുനിമിത്തം അയാളെ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. കൊളംബസ് അന്തരീപങ്ങളിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന സ്വപ്നവും വിസ്മയജനകങ്ങളായ പല വസ്തുക്കളും രാജാവിനു കാഴ്ചപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വീണ്ടും ദൃഢീകരിക്കുകയും ബർത്താലോ മ്യൂവിനെ ലഹറിനന്ദനന്ദശ്വരവണ്ണരായി സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനുകൂലമായ സ്വീകരണം കൊളംബസ്സിനു പ്രോത്സാഹകമായി തീർന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം കൂടുതലായി പല രാജ്യങ്ങൾ കണ്ടറിയാൻ മൂന്നാമതൊരു യാത്രയ്ക്കു തീർച്ചയാക്കി. ഖനനവേലക്കാർ, കൃഷിക്കാർ, ഉദ്യാനപാലന്മാർ, പലവിധം ശില്പികൾ മുതലായവരെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും കരിമ്പിൻത്തോട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാൻ ആശിക്കുന്നവർക്ക്, അവർ കുറഞ്ഞ പക്ഷം നാലുകൊല്ലമെങ്കിലും അവിടെ താമസിക്കാമെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം നിലംപതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും രാജാവിനു അദ്ദേഹത്തെ അധികാരപ്പെടുത്തി. ഇൻഡ്യനായുടെ മതവിഷയകങ്ങളായ ബോധനങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും അവരുടെമേൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന നികുതികൾ പിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവരോടു വളരെ സൗജന്യം കാണിക്കണമെന്നുംകൂടി രാജാവിനു അദ്ദേഹത്തോടു കല്പിച്ചു. ഒരുക്കങ്ങൾക്കായി ഏറ്റെടുക്കുന്ന താമസിക്കേണ്ടിടവന്നു. ഒടുവിൽ ഏല്പാലം തയ്യാറായി. ലോഹചനികളിൽ വേലചെയ്യിക്കാൻ സ്പെയിൻകാരായ ഏതാനും തടവുകരേയുംകൂടി കൊണ്ടുപോകത്തക്കവണ്ണം രാജാവിനു ഏല്പാലം ചെയ്തു.

മറുനമ്പ്ര-മേയ്മാസം ൩൦-ാം-ന-അദ്ദേഹം മൂന്നാമത്തെ യാത്രയ്ക്കാരംഭിച്ചു. ഹിസ്സാനിയോലായിൽ പാർക്കുന്നവർക്കു വിളംബരകൂടാതെ വേണ്ട സഹായം ചെയ്യാനായി ക്യാനറിദ്വീപങ്ങളിൽനിന്നു് ഒരു കപ്പലും മൂന്നു ഉരുക്കളും നേരെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. കൊളംബസ് അത്രയും കപ്പലുകളുമായി പുതിയ സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടറിയാനും ഉദ്ദേശിച്ചു. തെക്കോട്ടു കപ്പലോടിച്ച് അദ്ദേഹം മദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു് ഏകദേശം അടുത്തെത്തി. അപ്പോഴേക്കു അസഹ്യമായ ചൂടുകിമിത്തം ഗതിമാറേണ്ടിവന്നു. അനന്തരം വടക്കോട്ടുതിരിഞ്ഞു് ടിനിഡാഡ് കണ്ടുപിടിച്ചു. ഏറെ താമസിയാതെ തെക്കേ അമേരിക്കയിലും ചെന്നുചേർന്നു.

കൊളംബസ് ഹിസ്സാനിയോലായിൽ ഇല്ലായിരുന്ന രണ്ടരസംവത്സരക്കാലം ബർത്താലൊമ്യ വളരെ സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി ഭരണം നടത്തി. എങ്കിലും അത്യാപലകരമായ ഒരു വിവരം അദ്ദേഹത്തിനു കൊളംബസ്സിനെ ധരിപ്പിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. കൊളംബസ്സിന്റെ ഉപദേശാനുസാരം ദ്വീപത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായി ഒരു നല്ല സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുത്തു. അതു വളരെക്കാലം നവഖണ്ഡത്തിലെ ഒരു വലിയ പട്ടണമായിരുന്ന സാൻഡാമിൻഗോ ആയിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു് കൊളംബസ് പ്രധാന ന്യായാധിപനായി നിയമിച്ചിരുന്ന റോഡ്രിഗസ് എന്നയാൾ ബർത്താലൊമ്യവിനെ വധിച്ചു് ഗവൺമെൻറിനെ കീഴ്ചെടുത്താൻ ഒരു കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി. ഇതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും അയാൾ നിസ്സാരനാകാതെ എന്തും ചെയ്യാൻ മടിയില്ലാത്തവരുമായ ഒരുകൂട്ടം കശുലന്മാരെ യോജിപ്പിച്ചു് അക്രമങ്ങൾക്കു് ഒരുവെട്ടു. ആഹാരസാധനങ്ങളും മറ്റും കരറിയിട്ടു മൂന്നുരുക്കളും എത്തിയയടുക്കെ കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു് റോഡ്രിഗസ് കല്പിത്താനാരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതിനിടയ്ക്കു് ഏതാനും കാരണങ്ങളാലും കരയ്ക്കി

വ്യ

ക്കി. ഇവരുടെ സഹായം കൂടി ആയപ്പോൾ റോൾഡന്റെ ബലം ക്രമാതീതമായി വലിച്ചു. കൊളംബസ് ഇതുനിമിത്തം ക്രോധാകുലനായെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് ആഭ്യന്തരകലഹം കൂടാതെ കഴിക്കണമെന്ന് മോഹമുണ്ടായി. അനുസരിച്ചു കീഴടങ്ങുന്നവർക്ക് മാപ്പുകൊടുക്കാനും സ്വദേശത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിനിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കാനും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. ഈ വിധം രക്തവാഹിം കൂടാതെ സമധാനം വരുത്തി.

കൊളംബസ്സിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്മാർക്കും എതിരായി പല പരാതികൾ സ്നേഹിനിലെത്തി. അവിടെ ചെന്നുചേർന്നവർ അവരുടെ നഷ്ടങ്ങളേയും കൊളംബസ്സിന്റെ പേരിലുള്ള കുറ്റങ്ങളേയും വിവരിച്ച് മെമ്മോറിയൽ അയച്ച് ഫ്രാൻസിനാൻഡിനേയും ഇസബല്ലായേയും ഇടവിടാതെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരെ രാജധാനിക്കു പുറമെ കാണുമ്പോളെല്ലാം പരാതിക്കു യാതൊരു തീർച്ചയും ഉണ്ടായില്ലല്ലോ എന്നുതോന്നിച്ച് അവർ തിരക്കു കൂട്ടിയിരുന്നു.

ഒടുവിൽ ഈ പരാതികളെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്നു ഫ്രാൻസിനാൻഡ് നിശ്ചയിച്ചു. കപ്പൽയാത്രകൾക്കായി ചിലവായ തുകയ്ക്കൊപ്പം വരവുണ്ടായില്ല. അതിനു കാരണം കൊളംബസ്സിന്റെ നടപടിത്തെറ്റുരുന്നെ ആയിരിക്കാം എന്നായിരുന്നു രാജാവിന്റെ വിചാരം എന്തൊ ചില തകരാറുകളുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഇസബല്ലാപോലും സംശയിക്കാൻ തുടങ്ങി. കൊളംബസ്സിന്റെ നടപടികളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ ഫ്രാൻസിസ് ഡിബോബാഡില്ല എന്നയാളെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാൻ കാരണം കാണുന്ന പക്ഷം സാൻഡാമിൻഗോ ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രധാന ചുമത

ല കയ്യേറുകൊള്ളുന്നതിനും അയാൾക്കു കല്പനയുണ്ടായിരുന്നു. കുററവിചാരണചെയ്തു തെളിവെടുക്കേണ്ടയാൾക്കു് ഒരു നന്തസ്ഥാനം ലഭിക്കാനിടയുള്ള ഈ സംഗതി കൊളംബസ്സിനു് പ്രതിഭൂലമായല്ലാതെ പരിണമിക്കാനിടയില്ലല്ലോ. സാധാരണ മനുഷ്യപ്രകൃതിയും അങ്ങനെയാണു്. ആ സ്ഥിതിക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ കുററം സ്ഥിരപ്പെടുത്താനല്ലാതെ ന്യായം വെളിപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹത്തെ നിരപരാധിയാക്കാൻ ഈയാൾ ഉദ്യക്തനാവുമോ? ബോബാഡില്ലാ, സാൻഡാമിൻഗോ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയ നിമിഷം മുതൽ അയാൾ കൊളംബസ്സിനെ ഒരു കുററക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ ഗണിച്ചു. അയാൾ കൊളംബസ്സിന്റെ ഗൃഹത്തേയും, അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ വസ്തുവകകളേയും അദ്ദേഹം അവിടെ ഇല്ലാതിരുന്ന സമയംനോക്കി കൈവശപ്പെടുത്തി. എന്നുമാത്രമല്ല അയാൾ അക്രമമായി കോട്ടയുടേയും അതിലുണ്ടായിരുന്ന സകല സാമാനങ്ങളുടേയും നാശനം കൈകാര്യകർത്താവും ആയിത്തീരുകയും അയാളെ പ്രധാന ഗവർണരായി എല്ലാവരും ഗണിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം ആ പുതിയ ഗവർണർ തടവുകാരെയെല്ലാം സ്വതന്ത്രരാക്കിട്ടു് കൊളംബസ്സിന്റെ മേൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന കുററങ്ങൾക്കു സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കാൻ തന്റെ മുൻപാകെ ഹാജരാകേണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടാജ്ഞാപിച്ചു. തന്റെ ആജ്ഞയെ സംശയം കൂടാതെ അനുസരിക്കാൻ രാജകല്പനയുടെ പ്രതിയും കൊളംബസ്സിനു് അയച്ചുകൊടുത്തു.

ഈ അപക്രിയകൾക്കു് ഇടവരുത്തിയ രാജകല്പന കൊളംബസ്സിനു് കഠിനമായ മനോവേദനയുണ്ടാക്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം ബഹുമാനപുരസ്സരമായ ക്ഷമയോടുകൂടി കീഴടങ്ങി, ത്രക്ഷ്ണനും ഭാക്ഷിണ്യവാനും ആയ ന്യായാധിപന്റെ അടുക്കലേ

യ്ക്കു പോയി. തന്റെ മുൻപാകെ വരുന്നതിനു ന്യായാധിപൻ അദ്ദേഹത്തെ സമ്മതിക്കാതെ ഉടൻതന്നെ വിലങ്ങിട്ടു കപ്പലിനകത്തു തടവുകാരനായി കൊണ്ടുപോകാൻ ഉത്തരവു കൊടുത്തു. കൊളംബസ് തന്റെ കളങ്കമില്ലായ്മയേപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസത്തോടും ആദരപൂർവ്വമായ സമാധാനത്തോടുംകൂടി ഈവിധം ഭുഖകരമായ പരിണാമത്തിനു കീഴടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു സഹോദരന്മാരേയും വിലങ്ങിട്ടു സ്സെയിനിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവർ തമ്മിൽ കാണാനിടയാക്കിയാൽ ആ സമയമെങ്കിലും അല്പമനസ്സുവാ അവർക്കുണ്ടായിപ്പോകുമല്ലോ എന്നു കരുതി അങ്ങനെ വരാതിരിക്കാൻ രണ്ടുപേരെയും രണ്ടു കപ്പലിലായിരുന്നു അയച്ചത്.

കൊളംബസ് സ്സെയിനിലെത്തിയപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ കാർത്തികത്തോളം ഫ്രാൻസിനാൻഡിനും ഇസബല്ലായ്ക്കും ലജ്ജയുണ്ടായി. അവർ ചെയ്തപോയ ഉപദ്രവത്തെ എങ്ങനെയെങ്കിലും പരിഹരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ രാജഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനവഹിപ്പു മനുസരിച്ച് ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി പോകാൻ ആവശ്യമുള്ള ദ്രവ്യം അയച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലാക്കാൻ അവർക്കു സാധിച്ചില്ല.

നാലാമത്തെ യാത്രയും ദേഹവിയോഗവും.

ആദ്യ ഉടമ്പടിയിൽ കൊളംബസ്സിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടറിയുന്ന എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലേയും വൈസറായിരായി നിയമിക്കണമെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതനുസരിച്ചുതന്നെ ഇപ്പോഴും നടത്തണമെന്നും അദ്ദേഹം രാജാവിനേയും രാജ്ഞിയേയും

അറിയിച്ചു. എന്നാൽ രണ്ടുവർഷത്തോളം രാജധാനിയിൽ കൂട്ടക്കൂടെ ഫാജരായി കാത്തുനിന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം കാർഷ്വർഷം നടന്നില്ല. എന്നിട്ടും ഇൻഡ്യായിലേയ്ക്കു ഒരു പുതിയ വഴി കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നയാശ അദ്ദേഹത്തിനു രലിച്ചുവന്നതേയുള്ളൂ. താൻ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് ഒരു കടലിടുക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ആവഴിയായി പൂർവ്വദ്രവണത്തിലേയ്ക്കും അവിടെനിന്നും ഇങ്ങോട്ടും ഗതാഗതം ചെയ്യാമായിരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉൾമിച്ചു. അതു കണ്ടറിയുന്നതിലേയ്ക്കു് ഒരു കപ്പൽയാത്ര ചെയ്യാമെന്നു് ശക്തനായ ഒരു യുവാവെന്നപോലെ കൊളംബസ് സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. നാലു ചെറിയ കപ്പലുകളും രണ്ടുവർഷത്തേയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന ആഹാരസാധനങ്ങളും മാത്രമെ ഈ വലിയ കാർഷ്വർഷം നിർവ്വഹിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചുണ്ടുള്ളൂ.

കൊളംബസ് തന്റെ സഹോദരനായ ബെൻതലോമ്യൂവിനോടും ദ്വീപീയപുത്രനായ ഫർഡിനാൻഡിനോടുംകൂടി ൧൫൦൨ മേയ് ൩-ാംന- കാഡിസ്സിൽനിന്നു കപ്പൽയാത്രയുടങ്ങി. ഒരു വിഷമയാത്രകൊണ്ടു് അവർ മദ്ധ്യ അമേരിക്കയിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അജ്ഞാതമായ ഒരു കടലിലേയ്ക്കു പോകാൻ അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ജലമാറ്റം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു കഴിയാവിടാ ശ്രമിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. അവിടെ അദ്ദേഹം ഉൾപ്രദേശത്തേയ്ക്കു കടന്നുപോയി; എങ്കിലും മെക്സിക്കോ ഉൾക്കടലിനേയ്ക്കു പസഫിക്സമുദ്രത്തേയും അന്യോന്യം വേർതിരിക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയ പനാമാകരയിടുക്കു കടക്കത്തക്ക സ്ഥലത്തെത്തിയില്ല.

ആ ദ്രവീഭാഗത്തിന്റെ ഫലനമുദിച്ചി അദ്ദേഹത്തെ ആനന്ദതുന്ദിലനാക്കുകയാൽ അവിടം ഒരു നല്ല കുടിപാപ്പസ്ഥലമാക്കുമെന്നു കണ്ടു് ബെൻതലോമ്യൂവിന്റെ വരുതിയിൻകീഴിൽ

ഏതാനും ആളുകളെ അവിടെതാമസിപ്പിച്ചശേഷം ഭക്ഷ്യങ്ങളെ യത്നാനായി അദ്ദേഹം സ്പെയിനിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. സ്പെയിൻകാരുടെ ധിക്കാരവും അത്യാശയും നമിത്താ അമ്മേരിക്കയിലെ ഇൻഡ്യനാർ ക്ഷോഭിച്ച് ലഹളയടങ്ങി. ആ നാട്ടുകാർ പോരാട്ടത്തിൽ ദീപനിവാസികളെക്കാൾ സമത്വമാരാധിക്കുന്നതിനാൽ സ്പെയിൻകാരിൽ ഏതാനുംപേർ വധിക്കപ്പെടുകയും മറ്റുള്ളവർ അവിടം വിട്ടൊഴിയേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് ആപത്തുകൾ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഘോരമായ കൊടുങ്കാറ്റുകൾ നിമിത്തം ഒരു കപ്പൽ ഉടഞ്ഞുപോകയും മറ്റെന്നാണ് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായി വരികയും ചെയ്തു. സാൻഡാമിൻഗോയിൽ എത്താനുള്ള ശ്രമത്തിനിടയിൽ ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന കപ്പലുകൾ മിക്കവാറും തകർന്നുപോയെന്നുതന്നെ പറയാനാകും. ഒടുവിൽ അവർ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് ജമേക്കായിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അനന്തരം കപ്പലുകൾ കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കാൻ കരയ്ക്കു കയറേണ്ടതായിപ്പോലുംവന്നു. സഹായം അപേക്ഷിക്കുന്ന സന്ദേശത്തോടുകൂടി ഏതാനുംപേരെ ചെറുവഞ്ചികളിൽ കയറി സാൻഡാമിൻഗോയിലെ ഒവാൻഡോ എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കുയയ്ക്കുകയെന്ന അത്യാപൽക്കരമായ കൃത്യംപോലും അവർ അനുഷ്ഠിച്ചു. എട്ടുമാസം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടും യാതൊരു സഹായവും ലഭിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ കൊളംബസ് സ്ഥന്തപിലവിന്മേൽ ഒരു കപ്പൽ വരുത്തി ശേഷിച്ച കപ്പൽക്കാരോടുകൂടി ൧൫൦൪ നവംബർ ൭-ാംനം- സ്പെയിനിലേയ്ക്കു പോയി.

ഇസബല്ലായുടെ ആനുകൂല്യത്താൽ തന്റെ സ്ഥാനമാനങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു കൊളംബസ് കരുതി. എന്നാൽ ആയവസരത്തിൽ ആ രാജ്ഞി ചരമശയ്യയിൽ കിട

ക്കുകയായിരുന്നു. കുറേദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മഹതി ഐഹികജീവിതം ഒഴിഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം കേട്ടു. അദ്ധ്യക്ഷേശം തീർന്നതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹം രാജവേശ്ണത്തിലേയ്ക്കു പോയി. ഫർഡിനാൻഡ് ഉപചാരദരങ്ങളുടെ ബാഹുല്യ ക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു; എങ്കിലും പൂർവ്വപദവികൾ നൽകിയില്ല.

കൊളംബസ്സിന്റെ ദേഹബലം ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യം ആസന്നമാകുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിച്ചു. ഉടൻ അദ്ദേഹം തന്റെ മരണപത്രം തയ്യാറാക്കി; കടങ്ങൾ എല്ലാം തീർത്തു. വളരെ മുൻപേ അദ്ദേഹത്തെ സേവിച്ചിരുന്നവർക്കു പാരിതോഷികങ്ങൾ കൊടുത്തു. ൧൫൦൬ മേ ൨൦-നു- അദ്ദേഹം അനായാസേന അന്തരിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ൭൦ വയസ്സുപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ദേഹവിയോഗം ചെയ്ത സമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരും വിശ്വസ്തന്മാരായ ഏതാനും അനുചരന്മാരും അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. “ദൈവമേ, അവിടുത്തെ കൈകളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ അർപ്പിക്കുന്നു.”

ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യവാക്യം.

“മനോമോഹനം” പ്രസ്സ്,
കൊല്ലം.

